

สัปดาห์พิเศษ : ทูตทางสังคม: เจ็บไม่ใช่คุณค่า แล้วคุณค่าอยู่ที่ใด หาอ่านได้ น.๙

# ปฐมอโศกเริ่มอบรมสร้างจิตวิญญาณ ให้พัฒนาบุคลากรภายใน

คอร์ส มหัทศารรย์ ครั้งที่ ๒ ณ ชุมชนปฐมอโศก จ.นครปฐม จัดขึ้นในวันที่ ๑๑ - ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ เป็นเวลา ๕ วัน ครั้งนี้เป็นคอร์สต่อเนื่องจากครั้งที่แล้ว เพื่อสร้างความสามัคคี ความสามัคคี ความอบอุ่น (ต่อหน้า ๖)



↑ คนวัด ชาวชุมชน และนร.สัมมาสิกขา สัมผัสใจร่วมคอร์ส พบสมณะพูดคุย ทำความรู้จัก สร้างความสามัคคี ความอบอุ่นให้มากยิ่งขึ้น

## ธรรมะเพื่อท่าน

### พระพุทธานิรมิต

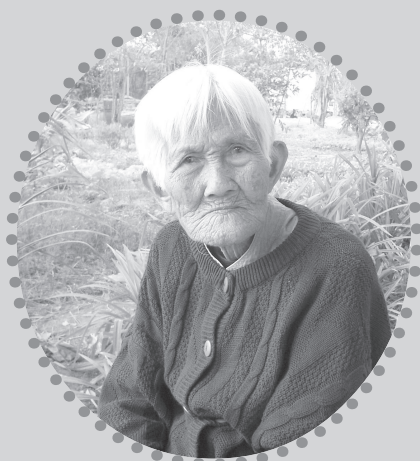
โดยรูปธรรมที่เราจะบอกได้ ก็จะเขียนเอาไว้เป็นคำบรรยาย เป็นคำบอกกล่าวกราบเคารพอย่างไร อย่าอ่อนวอนร้องขออย่างเช่นปรมาตมันหรืออาดมันที่จะบันดลบันดาลสิ่งศักดิ์สิทธิ์ต่าง ๆ นานา เราต้องเคารพ ระลึกถึงพระคุณและตั้งใจ เหมือนที่เราอยู่ต่อหน้าพระพุทธเจ้า จะตั้งใจปฏิบัติ ประพฤติ ศึกษา เรียนรู้ พัฒนาตนเองให้เข้าไปสู่นิพพานหรือเข้าไปสู่ความเจริญของอาริยะของพุทธศาสนา (อ่านต่อหน้า ๕)

หนึ่งน้อยทยอยเต็ม เติมด้วยแก่น แน่นเป็นหนึ่งใน

## ข่าวอโศก

ฉบับที่ ๒๕๗(๓๑๕) ปักษ์หลัง กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

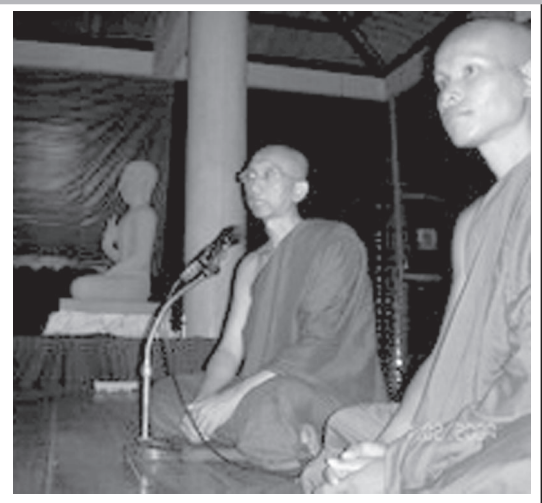
# สีมาฯ นิมนต์สมณะเถระ พัฒนาคุณภาพทางจิตวิญญาณ ฝึกระลึกถึงศีลทุกชั่วโมง



**พุทธงาม**  
รอยยิ้ม

**น.๕**

เมื่อวันเสาร์ที่ ๑๗-พุธ ที่ ๒๑ ก.พ. ๒๕๕๐ ชุมชนสีมาอโศกได้จัดงานอบรม “พัฒนาคุณภาพทางจิตวิญญาณ” ครั้งที่ ๑ ณ พุทธสถานสีมาอโศก สมณะมั่นแจ้ง พุทธชาโต เป็นประธานกล่าวเปิดงานอบรมเมื่อเวลา ๐๘.๐๐ น. ในวันแรกของการอบรม ท่านได้กล่าวถึงเรื่องการปฏิบัติธรรมตามหลักโพธิปักขิยธรรม และการฝึกเตวิชโซ จากนั้นก็ได้มีการจับฉลากแบ่ง (อ่านต่อหน้า ๕)



# ข่าวโศก

รายปักษ์

## รายได้ชาวบุญนิยม

รายได้ในสังคัมบุญนิยม สำหรับผู้มีความจำเป็น จะต้องมีเงินใช้ด้วยปัญหาส่วนตัวที่ยังลดละไม่ได้มาก หรือเป็นเพราะล้มการะวิบาก เช่น คนในครอบครัวได้สร้างหนี้สินไว้ให้เป็นมรดกที่ตัวเองจำต้องรับผิดชอบเป็นต้น

ปกติสมาชิกในชุมชนบุญนิยมหลายชุมชน จะไม่มีรายได้

ส่วนตัว แม้มีรายได้จากน้ำพักน้ำแรงก็นำเข้าส่วนกลางเป็นสาธารณโภคี ซึ่งคนวัดจะเป็นแบบอย่างชัดเจนในประเด็นนี้

ส่วนคนที่ยังมีรายได้ในสังคัมของชาวบุญนิยม พ่อท่านได้ฟันธงลงไปว่า อย่างมากไม่เกินคนละ ๓,๐๐๐ บาท

นี่เป็นรายได้มาตรฐานในสังคัมบุญนิยมในยุคนี้ ที่จะเป็นการควบคุมปัญหาหรืออีกเลสเตออันจะมาจากกรณีเงิน ให้อยู่ในขอบเขตที่เหมาะสมต่อการพัฒนาตนและชุมชน.



# ศูนย์บูรณาการ

ตรวจหา...

สารกำจัดแมลงในเลือด



ผลการตรวจหาสารกำจัดแมลงตกค้างในร่างกาย งานฉลองหนาว

ผ่านไปอีกปีหนึ่งอย่างรวดเร็วมาก (เวลาในสวรรค์ก็เร็วอย่างนี้เสมอ) สำหรับงานฉลองหนาวที่ชุมชนภูผาฟ้า น้ำของเรา ในช่วงวันที่ ๒๖-๒๘ มค.นี้ ทีมสุขภาพบุญนิยมของเราถือไม่ได้อีกแล้วที่จะใช้โอกาสนี้เฝ้าระวังสุขภาพของเราที่เข้าร่วมงาน ซึ่งนอกจากพวกเราตามพุทธสถานต่างๆแล้วยังมีชาวบ้านละแวกนั้นมาใช้บริการด้วย ปีนี้ทีมสุขภาพจึงได้ทำโครงการขออุปกรณ์และเครื่องมือจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ(สสส.) ของสาธารณสุขจังหวัดเชียงใหม่ เพื่อการตรวจหาสารกำจัดแมลงในร่างกายด้วยการตรวจหาระดับเอนไซม์โคลีนเอสเตอเรส โดยใช้กระดาษทดสอบพิเศษ ในครั้งนี้มีผู้รับการตรวจทั้งหมด ๑๕๔ ราย ผลการแปรผลพบว่า

ผู้ที่มีสารกำจัดแมลงตกค้างในร่างกาย ระดับปลอดภัย ๕๔ ราย คิดเป็น ๓๕ % ระดับเสี่ยง ๙๐ ราย คิดเป็น ๕๘ % ระดับไม่ปลอดภัย ๑๐ ราย คิดเป็น ๗ %

ผู้ที่ได้รับการตรวจในกลุ่มของชาวบ้านพบว่า ชาวบ้านซึ่งอยู่หมู่บ้านใกล้เคียงๆ เรา เขามักเป็นกลุ่มล้นมีผลเลือดอยู่ในระดับปลอดภัยถึงเกือบ ๑๐๐ % และจากการสอบถามพบว่า พวกเขาเหล่านั้นกินผักพื้นบ้านตามป่าเขา และปลูกเองเป็นส่วนใหญ่ ตั้งแต่เด็กจนโต

ส่วนกลุ่มที่ปลอดภัยในชาวโศกมักเป็นผู้ที่ทำงานในชุมชน จนไม่มีเวลาออกไปหารับประทานนอกชุมชน หรือกลุ่มที่ซื้อผักผลไม้ที่ไร้สารพิษจากพวกเขา กินเป็นประจำ ปลูกผักกินเอง หรือกินผักพื้นบ้านที่ไม่ใช้สารกำจัดแมลง

กลุ่มที่เสี่ยงหรือไม่ปลอดภัย มักเป็นกลุ่มที่ชอบเลือกซื้อผักผลไม้ตามท้องตลาดที่สดสวย ชอบรับประทานอาหารตามร้านอาหาร และไม่สนใจแหล่งที่มาของอาหาร

เป็นที่น่ายินดีอย่างยิ่งคือท่านดึกขวีโร ท่านธีรจิตโต(อ.หนึ่ง)ของเราและปัจฉาฯ คือท่านโพธิสิทธิ์ เลือดอยู่ในระดับที่ปลอดภัย จนท่านบอกว่าปีนี้เข้าใกล้ท่านได้ เนื่องจากท่านไม่มีพิษมีภัยใดๆ ขออนุโมทนากับผู้ที่มีส่วนร่วมดูแลเอาใจใส่จัดหาอาหารให้ด้วยค่ะ. \* กิ๊บธสสม



## ‘ข่าวคุณธรรม’ แนวคิด “วิจิตร บุญส่ง”

ตลาดยุโรป อาทิ สวิตเซอร์แลนด์ ฝรั่งเศส และอิตาลี

ล่าสุด พ่อวิจิตร ปราชญ์ชาวบ้านแห่งบ้านนาโส่ คิดผลิต “ข่าวคุณค่า คนคุณธรรม” หรือ “ข่าวคุณธรรม” ขึ้นเมื่อปีที่แล้ว เพื่อยกระดับชาวนาให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี หลังพบว่า แม่เกษตรกรจะมีรายได้สูงขึ้น แต่คุณภาพชีวิตไม่ได้ดีตามไปด้วย บางคนใช้จ่ายอย่างฟุ่มเฟือยหมดไปกับของใช้ที่ไม่จำเป็น โดยเฉพาะกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

โดยอาศัยพื้นที่วัดป่าสวนธรรมร่วมวิเวกการาม บ้านม่วงไผ่ ต.กระจ่าย อ.ป่าดิว จ.ยโสธร ๑๐ ไร่ เป็นแปลงนาต้นแบบและเป็นพื้นที่นำร่องของการทำโครงการ

“จะแปลกกว่าการทำข่าวอินทรีย์และข่าวทั่วไป เพราะคนที่เข้าร่วมโครงการต้องปฏิบัติตัวให้อยู่ในศีล ๕ ทั้งช่วงทำนาและเสร็จฤดูกาลทำนา” พ่อวิจิตรเล่าและว่า ขณะนี้มีเกษตรกรเข้าร่วมโครงการ ๗๐๐ ครอบครัว ผ่านการประเมินเบื้องต้นแล้ว ๑๐๘ ครอบครัว.๕

(นสพ.คมชัดลึก ๓๑ ม.ค. ๒๕๕๐)

หลังตั้งกลุ่มผลิตข้าวหอมมะลิปลอดสารเคมีจำหน่าย ภายใต้ชื่อ “ทุ่งรวงทอง” จนเป็นที่รู้จักกันดีของชาวยโสธร มากกว่า ๑๐ ปี ถึงวันนี้ พ่อวิจิตรบุญสูง วัย ๕๕ ปี ประธานกลุ่มเกษตรกรบ้านนาโส่ ต.นาโส่ อ.กุดชุม จ.ยโสธร ได้นำผลิต “ข่าวคุณธรรม” ขึ้น เน้นผู้เข้าร่วมโครงการยึดศีล ๕ อย่างเคร่งครัด “กลุ่มก่อตั้งเมื่อปี ๒๕๓๘ สมาชิกเริ่มแรกอยู่ในหมู่บ้านเดียวกัน ก่อนจะกระจายไปสู่อีก ๑๗ หมู่บ้าน ๓ ตำบล ในปัจจุบันมีกิจกรรมคือ ผลิตข้าวหอมมะลิปลอดสารตรา “ทุ่งรวงทอง” และผลิตข้าวอินทรีย์ปะยี่ห้ออื่นๆ ผลิตผลิตภัณฑ์แต่ละปีประมาณ ๑,๐๐๐ ตัน” พ่อวิจิตรแจง และว่ามีส่งออกด้วยเน้น

เสริมสร้างร่างกายให้สมบูรณ์  
เขี้ยวขุนแมตตาให้จิตใจ  
ด้วยอาหารมังสวิรัตติ



## ชมรมมังสวิรัตติแห่งประเทศไทย

จำหน่ายอาหารมังสวิรัตติเพื่อสุขภาพ  
ด้วยอุดมการณ์บุญนิยม

สาขาสันตโตโสภ ๖๗/๔๘-๔๙ ปากซอยนวมินทร์ ๔๔  
ถนนนวมินทร์ แขวงคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม กทม. ๑๐๒๔๐  
โทร.๐-๒๓๗๔-๕๒๓๐ ต่อ ๑๖๔

สาขาสวนจตุจักร ๕๘๐-๕๙๒ ถ.ย่านพหลโยธิน แขวงลาดยาว  
เขตจตุจักร กทม. ๑๐๙๐๐ โทร.๐-๒๒๗๒-๔๒๘๒

สาขาเชียงใหม่ ๔๒ ถ.มทิดล ต.สุเทพ อ.เมือง จ.เชียงใหม่ ๕๐๒๐๐  
โทร.๐-๕๓๒๗-๑๒๖๒



**สัมภาษณ์เสียงศิลปิน** ชาตวโร ได้รับนิมนต์ให้ไปบรรยาย ที่กรมส่งเสริมการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ร่วมกับเจ้าหน้าที่ผู้เชี่ยวชาญของกรมส่งเสริมการเกษตร โดยมีเจ้าหน้าที่ผู้บริหารระดับอำเภอและระดับจังหวัดมาเข้าร่วมรับฟังการบรรยาย ประมาณ ๖๐-๗๐ คน หัวข้อการบรรยายเรื่อง การแก้ปัญหาความยากจนของเกษตรกร

ก็มีหลายเรื่อง คือ บอกเหตุแห่งปัญหาความยากจนของเกษตรกร มีหลายประการคือ  
 ๑. เกษตรกรไม่สามารถลดต้นทุนการผลิตได้ เพราะไม่สามารถพึ่งตนเองตามแนวเศรษฐกิจพอเพียงได้เลย เพราะขาดความรู้ ขาดคนแนะนำ และไม่มีตัวอย่าง มีแต่ซื้อกับจ้าง ทั้งปุ๋ยทั้งยาเคมีมาช้านานแล้ว  
 ๒. เกษตรกรเต็มไปด้วยรูรั่วทางอบายมุข และความ

มือถือ, เครื่องซักผ้าราคาแพง ฯลฯ  
 ๔. ต้องเผชิญต่อภัยธรรมชาติ โรค แมลง เพราะความขาดสมดุลย์ทางธรรมชาติมาเป็นเวลาช้านานแล้ว ปีนี้ก็น้ำท่วมเกือบทั่วประเทศ เสียหายทั่วทุกภาค หนี้สินที่ยังค้างอยู่ ก็ยังคงต้องค้างต่อไป และมีแต่จะเพิ่มมากขึ้น

ถ้าไม่ช่วยกันแก้ไขอย่างจริงจัง โดยนำเอาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียงของพระเจ้าอยู่หัวมาใช้ คงจะแก้ปัญหาได้ยาก.🙏

สัมภาษณ์เสียงศิลปิน ชาตวโร ได้บรรยายโดยสรุป

ฟังเพื่อ รายได้ต่ำแต่หนี้สูง ต้องมีตุ๋น, สเตอริโอ,

## ปฏิทินงานอโศก

- 😊 งานเพื่อฟ้าดิน ครั้งที่ ๑๓  
ณ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี จ.อุบลฯ  
ศุกร์ ที่ ๒ - อาทิตย์ ที่ ๑๑ มีนาคม ๑๕๕๐
- 😊 ปลุกเสก “พระ” แท้ๆของพุทธ ครั้งที่ ๓๑  
ณ ศีรษะอโศก  
อาทิตย์ที่ ๑ - เสาร์ที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๐
- 😊 โฮมไต้หวัน ม.วช. ครั้งที่ ๑๒  
ณ ราชธานีอโศก  
จันทร์ที่ ๔ - อังคารที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๐



บุบผก้อง

‘อย่าลืม...  
...กันถ้วนนะคะ’



ยังมีคนได้ใจธรรม

พ่อท่าน... ดิฉันเป็นนางทาสีของพ่อท่านนะ



คุณเนร่อ...



...ทาสี ฮาตมากี่เสอะนมดสิ!



พณเฑาะ  
ม.ค. ๒๕๕๐

▲ ธรรมะพ่อท่าน ต่อจากหน้า ๑

**พระพุทธรกรรมนิมิต**  
(ตอนจบ)

ศาสนาพุทธเป็นอเทวนิยม เพราะฉะนั้นการกราบเคารพบูชาจะต้องให้ถูกต้อง การกราบเคารพบูชาพระพุทธรูป เราก็จะไม่ใช้น้ำ ไข่ เป็นสื่อในการเคารพพระพุทธรูป วัตถุอนามาส เช่น ดอกไม้ต่างๆ ก็ไม่ควรเอามาเคารพ เพราะพระพุทธรูปท่านตรัสไว้ชัดว่าเอาดอกไม้เอาามิสต่างๆมาบูชาเคารพเรานั้น มันไม่ใช่บูชาเรา จงบูชาเราก็คด้วยการปฏิบัติธรรม การจุดธูปจุดเทียน เพื่อจะอ้อนวอนร้องขอติดต่อเชื่อมโยงจิตวิญญาณแบบปรมาตมัน-ออตมันนั้นผิด ไม่ใช่อเทวนิยม เพราะฉะนั้นพวกเราที่ไม่ทำ ใครมาทำเราก็คต้องสอนต้องบอก เพื่อให้เกิดความถูกต้อง อเทวนิยมไม่ได้เคารพพระพุทธรูป รูปพระพุทธรูป พระพุทธรูปไม่ได้หมายถึง

อะไรที่เราไม่รู้จัก ที่มีฤทธิ์มีเดช ที่มาคลบบันดาลแบบเทวนิยม ซึ่งจะต้องอ้อนวอนร้องขอ ติดต่อไปด้วยวิญญาณแบบออตมัน วิญญาณปรมาตมัน

ความคิดจะสร้างพระพุทธรูปนั้นมีความเป็นมาอย่างไร พ่อท่านได้ไขความว่า อตมาไม่ได้คิด ปล่อยให้ตามเหตุปัจจัย ไม่ได้เคยกำหนดว่าจะมีเมื่อไหร่ จะมีอย่างไร เป็นแต่เพียงว่าค่อยๆทำความเข้าใจโดยรวมอย่างที่ว่ามาแล้ว ก็มีพระพุทธรูปองค์นั้นองค์นี้เขาถวายมาก็วางไว้ตรงนั้นตรงนี้ ไม่ได้รังเกียจอะไร จนกระทั่งมีเรื่องยามองค์เล็ก องค์น้อย ก็เป็นมาเรื่อยๆ ก็ไม่ถึงขนาดไปเรียกร้องให้มีมา คนเขาเข้าใจแล้วเขาก็เอามาถวายเรา แต่ก่อนเขาแหงนหน้าอย่างที่ว่า เอามาถวายก็รับไว้ ก็ไว้ที่วัดโน่นวัดนี้

ที่นี้เอาตมาไปได้ไปเห็นภาพเขียนพระพุทธรูปของศิลปินคือคุณประทีปลงพิมพ์ในหนังสือกวีหลายปีมาแล้ว มีพระพุทธรูปติดอยู่ข้างฝา ข้างภูเขา แล้วก็มันมีน้ำตกไหลผ่านลงมา ดูในเชิงศิลปะและในเชิงวิญญูณมันดูดีดี ก็คิดว่าน่าดู รู้สึกว่ามีพระพุทธรูป

อย่างนี้จริงๆก็น่าจะชวนให้เกิดวิญญูณอันดี ในเรื่องของพระพุทธรูปบ้าง แต่ก็ไม่ได้ขมขื่น จากนั้นก็เปรียบกับคนนั้นคนนี้ว่า สร้างพระพุทธรูปดีมี ก็เห็นด้วยๆ ก็เลยมีคนไปเดินเรื่องต่อ

ปางตรีลักษณ์ เป็นความคิดของคุณแสงศิลป์เขาปั้นอยู่ที่น้ำตกก็เมตรกว่า แล้วต่อมาก็มีคนแกะสลักหินแกรนิตมาถวาย เราเอาขึ้นไปตั้งไว้บนน้ำตกพระวิหารใหญ่ พอสมควร สูงเมตรกว่า คล้ายๆกับที่เรามีภพว่าน้ำตกไหลพาดลงมาที่องค์พระ เพราะเรามีน้ำตกอยู่แล้ว ก็เอาพระขึ้นไปตั้งใส่องค์เล็กๆ ไมใหญ่สัก ก็พอดีได้ ก็เอา โยมอ้วนมาเห็นเขาก็บอกว่าอยากจะสร้างพระพุทธรูป เขาอยากจะทำบุญ ชีวิตของเขาดีมากแล้ว อายุก็ยาวแล้ว ทำอะไรก็ทำมาหากายแล้ว ก็อยากจะทำอะไรไว้ในโลกหน่อย อยากจะสร้างพระพุทธรูปสักองค์หนึ่งสูงสัก ๕ เมตร อตมาก็บอกว่า ๕ เมตรมันใหญ่ สูงใหญ่ไป อตมาเอาเงินที่โหนดมาทำ เขาบอกว่าใช้ในราว ๕-๑๐ ล้าน อตมาว่าสร้างไม่ไหวหรอก แต่เขาก็ยัง

อยากสร้าง อตมาก็บอกว่าลดลงมาเล็กกว่านี้หน่อยก็ยังดี เขาเองจะเอา ๕ อตมาจะเอา ๕ หนักเข้าเขาบอกเอา ๗ ก็แล้วกัน เขาก็ช่วยกันทำ ช่วยกันคิด

ลักษณะของพระพุทธรูปเราก็ไม่ได้ทำมันผมอย่างเขา ก็ศิระไสธรรมดาก็คนละไอเดีย แต่สื่อถึงพระอุณาโลมของพระพุทธรูป มีหลักลักษณะยาวหน่อย ก็ตามแกไอเดียของใคร ไอเดียของเราก็ทำไป เราก็อาศัยอุณาโลมเป็นที่ที่ฝังเจาะเข้าไปข้างในเพื่อที่จะบรรจุพระบรมสารีริกธาตุไว้ว่าจะมี ๑๕๑ องค์

ตอนที่ยังไม่ได้สร้างพระพุทธรูป ก็มีคนเอาตลับทองมาใส่พระบรมสารีริกธาตุก็รับไว้ มาถึงตอนนี้ก็เอาไว้สำหรับใส่พระบรมสารีริกธาตุ

พุทธรกรรมนิมิต แปลว่า เครื่องหมายแห่งพุทธะ อภิธรรม แปลว่า ยอดเยี่ยมแห่งธรรม รวมกันก็แปลว่าเป็นเครื่องหมายยอดเยี่ยมแห่งพุทธธรรม หรือเป็นเครื่องหมายอันยอดเยี่ยมแห่งธรรมะของพระพุทธเจ้า □



ชื่อ **แจว เพชรนำชม**  
อายุ **๘๓ ปี**  
เกิด **พ.ศ. ๒๔๖๗**  
ภูมิลำเนา **อ.ศรีเทพ จ.เพชรบูรณ์**  
การศึกษา **ชั้น ป.๔**  
สถานภาพ **สมรส บุตร-ธิดา ๘ คน**  
น้ำหนัก **๓๖ ก.ก.**  
ส่วนสูง **๑๔๔ ซม.**



ทำหมดเลย ลูกๆ อยู่เป็นโสดกันจนถึงเดี๋ยวนี้ ๓ คน (ป้าเยา ป้าแห้ว ป้าเย็น ) แต่งงาน ๕ คน และคนที่แต่งงานก็เลิกกันแล้ว ๒ คนที่เขาเลิกกันเพราะว่า ลูกเขยมันเก ไม่ดีพวกลูกๆ เขาจึงต้องเลิก การเลี้ยงลูก ๘ คนก็ไม่ง่ายนัก มาคิดตอนนี้ว่า ทำไมเราเลี้ยงมาได้นะนี้ ต้องช่วยกันทำงานทุกคน และต้องเป็นงานด้วย พวกลูกๆไม่ต้องเรียนสูงอะไรก็เป็นคนดีกันทุกคนไม่มีใครเกเลยสักคน แต่พวกเขาก็ดีกันทุกคนไม่มีใครที่มีอบายมุขหรือทำไม่ดีอะไร ตอนที่ท่านก็ได้ลูกสาวคนโต(ป้าเยา)เป็นคนพาน้องๆทำงานไม่ว่างงานนั้นจะเป็นงานหนักที่พวกผู้ชายต้องทำ อย่งไรก็ตาม ก็สอนลูกๆ ให้ทำเป็นให้หมด เลี้ยงลูกมาได้สอนลูกอะไรมาหลาย พ่อแม่ทำอะไรก็ให้เขาทำตาม ทำให้เป็น ในจำนวนลูกสาว ๗ คน ก็ไม่มีใคร มีลูกชายคนเล็กคนเดียวก็ดีไม่มีใครเก พวกลูกๆช่วยเหลือกันดีมาก จะทำอะไรก็ให้ความร่วมมือกันทุกเรื่อง เช่นเรื่องทำมาหากิน หรือการสร้างครอบครัวก็ตาม หรือแม่แต่เรื่องที่มาปฏิบัติธรรม

**๙ รู้จักวัดโศกได้อย่างไร**  
สมัยนั้นพระมาจาริก และอยู่ที่วัดหลวง พ่อแก บ.นาตะกุด ในหมู่บ้านแล้วบิณฑบาตก็ได้ใส่บาตร ก็ตั้งใจ ก็เลยติดตามและเข้ามาทางนี้ พระท่านก็เล่าให้ฟังว่ามีงานพุทธรูปที่โศก ก็เลยพากันมา จำได้เมื่อมาวันแรก

ก็เป็นงานพอดี ตอนนั้นติดหมากอย่างมากมาย มางานก็ต่อหมากมาด้วย ลูกๆ ก็บอกว่า ถ้าหากแม่จะกินหมากก็จะพาไปกินที่ทุ่งนา ไม่กินในวัด มีคนแนะนำว่า ถ้าหากหิวหมากมากจนทนไม่ไหว ก็ให้อมลูกอม ก็เลยซื้อมาด้วย แล้วก็ชวนไว้ที่ต้นไม้ใกล้ที่นอน แต่เพราะว่าพอทนไหวก็ไม่ได้กินลูกอมนั้น พอวันกลับ ลูกอมนั้นก็หายไปไหนไม่รู้ ส่วนหมากก็ชวนอยู่ แล้วก็เลิกหมากได้ตั้งแต่นั้นมาเลยทีเดียว ในงานพวกลูกๆ ก็มางานกัน ๕ คน และหลานคนเล็กก็มาด้วย ตอนนั้นหลานมาเล่นน้ำทั้งวันจนใช้หนัก จนต้องพาไปนอนโรงพยาบาลไฟศาลี ๓ วัน หลังจากนั้นพากันปฏิบัติที่บ้าน หลังจากมางานนั้นปีแรกแล้ว ก็พากันปฏิบัติธรรมกัน ทั้งครอบครัวที่บ้านปิ้งขึ้นก็เลยพากันตัดสินใจย้ายบ้านมาอยู่ที่วัดนี้กันหมด

**๑๐ เมื่อมาอยู่ศาลโศก**  
มาอยู่แรกๆ ก็ยังไม่ย้ายบ้านมา ก็พากันคิดถึงบ้าน เทียวกลับไปบ้านเรื่อย จึงตัดสินใจย้ายบ้านเข้ามาอยู่วัดเลย หมายถึงว่า มากันทั้งครอบครัวใหญ่(เหลือลูกชายคนเล็กกับเมียและลูกเขาทีว่าจะตามมาอยู่ นอกนั้นก็ย้ายมาอยู่ในวัดกันหมด)

คุณยายปฏิบัติศีล ๕ เครื่องครัด ทำวัตร สวดมนต์เป็นหลักตื่นเช้าทำบุญตักบาตรทุกวัน ทานข้าว ๒ มื้อ คือ ช่วงที่พระท่านฉันและช่วงเย็น(ประมาณ ๖ โมงเย็น) กินข้าวกับน้ำพริกกับผักเป็นประจำ ช่วยเหลือการทำงานตามประสาคนแก่ เช่นปัดกวาดลานวัด ช่วยงานครัวแกะหอมแกะกระเทียม

**๑๑ คิดว่าได้มรรคผลอะไร**  
ได้มรรคผลคือ ได้ดี ก็คือตัวเองยังทำอะไรไม่ค่อยได้เท่าไร ฟังพระท่านเทศน์แล้วมันก็ไม่จำ มันลืมไปหมด แต่ก็เข้าใจอยู่

การปฏิบัติตั้งแต่มาอยู่ที่นี้ก็ยังไม่ได้ตั้งใจหรือมีปัญหอะไรกับใคร ถ้าเจอคนพูดไม่ค่อยจะเข้าท่า ก็เดินหนีเลยไม่ไปยุ่งเกี่ยวกับเขาเท่าใด แต่ก็ถอยๆนะ ไม่เอาเรื่องเอาราวใคร ถ้าจะมีก็บ้างคือลูกๆทะเลาะ คอยว่าเรื่องกิน เรื่องนอน

วางข้าวของลูกๆ เลอะๆ บ้างตามธรรมดา สิ่งที่ได้ทำก็ดูจะทำยากทั้งนั้นเลย เช่น อ่านหนังสือไม่ได้แล้ว แต่ก็ค่อยๆ สะกดเอา เป้าหมายก็คงจะอยู่ไปเรื่อยๆ คงไม่ถึงร้อยปีหรอก แต่ปีนั้นดูแข็งแรงขึ้น ปีก่อนๆ หมดแรงไปเฉยๆ กินข้าวไม่ค่อยได้ แต่ปีนี้ กินได้นอนหลับสบาย การอยู่ที่นี้ก็หากินเอาเอง แต่เวลากินข้าวลูกๆ ก็จะมากินเป็นเพื่อน ก็คอยหุงข้าวหรือหาผักกรอบบ้านไว้รอ ทำอะไรบ้างเล็กๆ น้อยๆ ตื่นนอนแต่เช้า บางวันก็ทำวัตร หรือไม่ก็เตรียมหุงข้าว ทำกับข้าวใส่บาตรทุกวัน ตั้งใจว่าอยู่เท่าที่อยู่ได้ ไม่กลัวตายแล้วเดี๋ยวนี้ เมื่อก่อนกลัวจังเลย เดี่ยวนี้สบายใจแล้ว

**๑๒ ผูกเนกิต**  
ภูมิใจที่สุดในชีวิตก็คงเป็นการที่ได้มาพบท่านสมณะ ได้มาปฏิบัติธรรม เมื่อเข้ามาอยู่ทางนี้แล้วก็รักทางนี้แหละ ไม่เคยคิดที่จะเลิกปฏิบัติกับทางนี้เลย ได้ตั้งจิตอธิษฐานว่า เกิดมาชาติใดๆ ก็ขอให้ได้เป็นลูกพ่อท่านทุกๆ ชาติไป และขออย่าได้ตกต่ำ ให้เจริญยิ่งขึ้นไป จะไปไหนมาไหนก็ยังตั้งจิตอธิษฐานอยู่ตลอด บ้านก็ย้ายมาแล้ว เหลือที่นาอยู่ที่ให้เขาเช่า พอได้มีเงินซื้อข้าว ซื้อของใส่บาตรบ้าง สะสมบุญไปจนกว่าจะตายไป นี่ก็คนรุ่นๆเดียวกัน ที่สนิทชิดเชื้อก็ตายๆ กันไปหมดแล้ว คงเหลืออยู่แต่ยายคนเดียว ก็จะอยู่ในวัดและตายในวัดนี้แหละ เมื่อไหร่ก็เมื่อนั้น. ๙



▲ **สัมภาษณ์**

ต่อจากหน้า ๑

กลุ่มสิกขมาตุ และชาวชุมชน ออกเป็น ๕ กลุ่ม โดยแบ่งตามฐานงาน เข้ารับการอบรมธรรมะจากสมณะเถระที่มาช่วยอบรมจำนวน ๕ รูป ซึ่งอาจารย์ ๑ (สมณะบินบน ธิรจิตโต) ได้นิมนต์มาช่วยงานอบรมในครั้งนี้

การอบรมธรรมครั้งนี้ มีผู้เข้ารับฟังธรรมะวันละประมาณ ๓ เวลา ทั้งเด็กและผู้ใหญ่ แต่เป็นไปโดยสมัครใจ และมีแบบทดสอบเพื่อฝึกระลึกถึงศีลทุกชั่วโงง แจกแก่ผู้รับการอบรมทุกคน

☛ **ความรู้สึกของผู้เข้ารับการอบรม**  
น.ส.น่านอม จริตรัตน์ นิสิต ม.วช. ปี ๔ อยู่ฐานสามอาชีพภูษาคี “ได้มีสติ มีปัญญา มีความเห็นดี เห็นจริง ซาบซึ้งเชื่อมั่นว่า การที่ได้ระลึกถึงศีล อยู่ตลอดเวลาชั่วโงงแล้วได้ผล คือมีปัญญาเกิด ฟังคนอื่นพูดแล้วเราก็ได้เอามาคิดพิจารณา แต่ถ้าเราจะพูดต้องพิจารณาก่อนพูด เราต้องพร้อมที่จะ

ใช้เวลา ให้โอกาสคนอื่นก่อน แล้วได้ให้ความเข้าใจ พร้อมทั้งให้อภัยไม่ถือสา พร้อมทั้งให้ความร่วมมือ เราจะไม่ทำอะไรตามภพ หรือตามใจตัวเอง และอยากให้มีการจัดเข้าคอร์สอย่างนี้ อย่างน้อยเดือนละครั้ง จะได้พูดและได้ปรับความเข้าใจกัน จะได้รวมใจให้เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน”

น.ส.สงัด สีน้าเงิน ฐานกสิกรรม “ได้ดูจิตดูใจ ได้รู้จักระลึกถึงศีล ได้รวมหมู่รวมกลุ่มพูดคุย ทำให้เข้าใจกันมากขึ้น ได้พบสมณะสอนให้เข้าใจศีล เข้าใจจิตวิญญาณ แก้ไขปัญหาหมู่กลุ่มได้ และอยากให้มีการจัดบ่อยๆ ถ้าจัดไม่ได้ ขอให้มีการจัดให้พบสมณะ สิกขมาตุ อย่างน้อยอาทิตย์ละครั้ง”

น.ส.พรดิน อิมจิตร นิสิต ม.วช. ปี ๔ “ได้ฝึกสติระลึกถึงศีลบ่อยๆ ทำให้เกิดสำนึกแต่ในสิ่งที่ดี ทำให้ไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น รักษาศีลให้บริสุทธิ์ขึ้น และได้ความอบอุ่นจากสมณะและ

สิกขมาตุ และเพื่อนๆ ที่เข้าคอร์สด้วยกัน ได้ความเข้าใจ ความเป็นพี่เป็นน้องเพิ่มขึ้น ได้ฝึกอดทน อดกลั้นในสิ่งที่เราไม่ชอบใจ ลดละกิเลสเพิ่ม ทำให้ใจเย็น สำรวมกายกรรม วจีกรรม มโนกรรมมากขึ้น ได้เห็นกิเลสตัวเองมากขึ้นคะ เป็นสิ่งที่มหัศจรรย์จริงๆ ที่ได้ฝึกมาเป็นประโยชน์อย่างมากเลยคะ และอยากจะให้สมณะและสิกขมาตุมาทำคอร์สสืบเนื่องต่อไปอย่างน้อยเดือนละครั้ง หรือครึ่งเดือนครั้งคะ ถ้าเป็นไปได้”

นายหินจริง หิรัญคำ ประธานชุมชน สีมาวโศก และอารามิกุดตัว “ได้จับสภาวะของตนเอง จะต้องหมั่นระลึกถึงศีลตั้งแต่ข้อ ๑-๘ ครับ เพราะจิตของคนเรา ส่วนใหญ่จะคิดแต่เรื่องที่คิดหรืออยากคิดเท่านั้นไม่ค่อยได้ระลึกถึงศีล เพราะที่ศีลมันขัดเกลากิเลสคน และตนเองก็จะหลงตนเอง มีมานะอัตตา ตีรวนผู้อื่น แม้กระทั่งหลงยึดว่าตนเองดี หรือต่อให้แน่ใจว่าตนเองดี ทำได้ ก็จะไม่ว่าให้คนอื่น เว้นแต่ให้ข้อมูลสมณะหรือชี้แจงเหตุผล แต่ตนเองจะต้องปรับ

จิตปรับใจไม่ไปเกลียดชังใคร และอยากให้มีการจัดคอร์สภายในบ่อยๆ อย่างต่อเนื่อง หากไม่มีสมณะก็จัดกันเอง เพื่อหล่อเลี้ยงจิตวิญญาณของทุกคนจะได้มีความสุข และอยู่กันอย่างผาสุกสมัคปรสมานสามัคคี ค่อยพูดค่อยอาศัยกัน คนเรามีทิฐิเป็นของตนเอง แต่อย่าลืมปฏิบัติธรรมตามฐานะของตน”

สมณะดินไท ธานีโย ผู้ให้การอบรม คอร์สพัฒนาคุณภาพทางจิตวิญญาณ “เหมือนได้ฝึกปฏิบัติ ‘เปิดโลกเทวดา’ (อ่านจิต เจาะลึก) ได้ฟังสิ่งที่ไม่เคยได้ฟัง เมื่อแต่ละคนพูด เล่าเรื่องราวเก่าๆ ได้สัมผัสความสนใจ ตั้งใจ ที่จะฟัง จะพูดกันจริงๆ มาตรงเวลาด้วย จึงเห็นทิศทางของการพัฒนาจิตวิญญาณได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

และทางชุมชนได้ประสานการจัดคอร์สสุขภาพแบบแผนไทย มีการดื่มน้ำสมุนไพร แช่เท้าในช่วงเช้า ให้แก่สมณะผู้มาอบรมด้วย ทำให้สมณะผู้มาอบรมได้รับประโยชน์ คือสุขภาพกายดีขึ้นด้วย” .

▲ **ปฐมโศก** ต่อจากหน้า ๑

ให้มากยิ่งขึ้น หรือเรียกว่า เป็นการพัฒนาจิต วิญญาณ ให้เจริญยิ่งขึ้นไปนั่นเอง

นำทีมจัดคอร์สโดย สมณะบินบน ธิริจิตโต และกลุ่มสมณะที่พอจะสละเวลามาได้ อีก ๘ รูป โดยการเข้าคอร์ส จะรับผู้ที่สมัครใจ ไม่มี การบังคับกันใดๆทั้งสิ้น มีผู้ที่สมัครใจทั้งเด็ก และผู้ใหญ่ รวมแล้วประมาณ ๙๐ คน

บรรยากาศในการเข้าคอร์สครั้งนี้ ผู้ร่วม ต่างมีจิตยินดี มีปิติ ในการพบปะพูดคุยกับ ท่านสมณะ และเพื่อนร่วมคอร์สเป็นอย่างดี คอร์สของผู้ใหญ่จะพบกัน ๒ เวลา คือในช่วงเช้ามีด และพบกันอีกครั้งในช่วงภาคค่ำ เด็กนักเรียนก็จะพบกัน ๒ เวลา คือช่วงสาย และช่วงบ่าย

**สมณะโพธิสัตว์ โพธิสัตว์**

รู้สึกว่าการปฐมโศกมีศรัทธาดีทั้งเด็กและ ผู้ใหญ่ ซึ่งมีการสมัครมา มากถึง ๙๐ กว่า คน ถือว่า ยังมีที่โหวนร่วมอบรมมากขนาด นี้ ผู้ใหญ่และนักเรียนมีความตั้งใจดี ที่จะมา อบรม ทุกคนมีความศรัทธาและยินดี ตั้งใจที่จะเอาไปปฏิบัติ แม้จะเป็นผู้ที่มีอายุยาวถึง ๘๐ ปีก็ยังมีมา อย่างอุบาสิกาเย็นฟ้า แม้จะป่วยก็ ตั้งใจมาหรือว่าบางครั้งออกไปเยี่ยมเพื่อนที่ป่วย กลับมาก็ยังมาเข้าคอร์ส เป็นผู้ที่ศรัทธาดี เด็กๆก็ตั้งใจเอาใจใส่ดี

หากว่าการอบรมคอร์สครั้งนี้ พยายามนำไปทำให้ต่อเนื่อง ก็จะเป็นผลดี และชุมชน ปฐมโศกจะเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ดี ชุมชนจะมีความอบอุ่น ผู้ใหญ่และเด็กก็จะมี ความสุข

ในด้านของปัญหาอาตมาไม่รู้สึกรู้ว่ามันมี ปัญหาเพราะว่า เห็นว่าปัญหาที่เจอไม่มีที่นำ หนักใจ แต่ทุกที่ก็จะจะมีปัญหาอย่างเช่น ปัญหาทางด้านเชิงโครงสร้าง วัตถุ เช่น ปัญหาทางสิ่งก่อสร้าง เช่น พลาภิบาลสร้าง มาแล้ว ไซ้ห้องน้ำ แล้วห้องน้ำมีกลิ่นเหม็น อันนี้ก็เป็นปัญหา หรืออย่างเช่นว่า

มีปัญหาเกิดเรื่องซักผ้ามีไฟขึ้นมา คนที่ อยู่ตรงนั้นยังไม่แหวไว ต้องรอให้คนที่มาเห็น ตกใจ แต่ถึงอย่างนั้นก็ยังสามารถดับไฟได้ ก็ ช่วยกัน นี่ก็เป็นปัญหา แต่ว่าไม่ใช่ปัญหา หรือว่าปัญหาของอดีตตามานะก็มี

แต่อาจจะมีการยึด ยึดข้าว ยึดของยึด กระตะ ยึดเตา ทำให้เกิดสงครามทิฐิ ผู้ที่มีสติ รู้ตัวก็หยุดได้ก่อนยอมได้ก่อน ปัญหา มันก็จบ ไป แต่เมื่อในรายที่เวลามีปัญหาแล้วทุกคน



หันมามองตัวเองว่าเราเป็นต้นเหตุของปัญหา หรือไม่แล้วแก้ใจที่ตัวเรา มันก็จะ เป็น ลักษณะของเชิงพุทธที่จะเป็นไปได้ด้วยดี เวลามีปัญหาแล้วเราก็จะไม่ไปโทษคนอื่น แต่ เราจะโทษว่าเรามีปัญหาที่ไม่รอบถ้วนอย่างใด หรือว่าเรามีวิบากกรรมของเราอย่าง ไร เราไม่รู้ปัญหา เวลาเจอปัญหาที่จะไม่กลัว ปัญหาและยินดีที่จะแก้ปัญหา เพราะว่า

ปัญหาเป็นที่มาแห่งปัญญา เป็นที่มาของ การได้สั่งสมคุณธรรม

**สมณะฉันทา สุชาติโก**

คอร์สนี้เป็นคอร์สที่รับนิมนต์มาให้พูดคุยกับ ญาติโยม ให้ได้เล่าปัญหา ระบายความอัดอั้น ต้นใจโดยที่จะมีสมณะเป็นประธานในแต่ละ กลุ่ม และให้สมาชิกในกลุ่มช่วยกันแสดง ความคิดเห็นและแก้ปัญหาต่างๆ การเข้า 'คอร์สจะใช้หลัก ๔ให้ ๖ไม่' ซึ่งเป็นอริสัจ ของศีลข้อที่ ๔

๔ให้ ได้แก่ ๑.ให้เวลา ๒.ให้ความเข้าใจ ๓.ให้อภัย ๔.ให้ความร่วมมือ

๖ไม่ ได้แก่ ๑.ไม่แนะนำสั่งสอนผู้อื่น ก่อนได้รับอนุญาต ๒.ไม่พูดความไม่ดีของ คนอื่น ๓.ไม่พูดความดีของตนเอง ๔.ไม่โต้เถียง ไม่สวน ๕.ไม่ด่วนปฏิเสธเมื่อผู้อื่นขอความช่วยเหลือ ๖.ไม่ด่วนสรุปกิเลสคนอื่น

บรรยากาศในคอร์สครั้งนี้ ได้รับความร่วม มือจากสมาชิกในกลุ่มเป็นอย่างดี นอกจาก บางคนที่ไม่พร้อม ก็จะมาเป็นบางวัน สำหรับ คนที่รู้สึกอบอุ่นก็จะมาทุกวัน

ผู้ที่มาเข้าคอร์ส ก็มีพัฒนาขึ้น ได้มา คุยกับหมูกุ่ม รับฟังผู้อื่น ทำให้รู้จักใจผู้ อื่น เข้าใจคนอื่นได้มากยิ่งขึ้น ทำให้ตนเอง ไม่รู้สึกโดดเดี่ยวมีเพื่อนเป็นที่ปรึกษาได้ และ การที่เราอยู่ที่พุทธสถานต่างๆ เราก็สามารถทำ คอร์ส ด้วยตนเองได้โดยการไปพบสมณะที่ ประจำพุทธสถาน ไปพูดคุยปรึกษาปัญหาต่างๆ

ได้เช่นกัน เพราะว่าถ้าญาติโยม ไม่เข้าหาสมณะ ท่านจะว่างแล้วท่านก็อาจจะไปหาญาติโยมที่อื่น คนวัดเราก็จะขาดโอกาสตรงจุดนี้ไป เพราะสัมมา ทิฐิเป็นสิ่งสำคัญถ้าเราห่างไกลสมณะ ความ คิดจะไปติดอยู่กับงาน และเรื่องต่างๆที่มากกว่า การระลึกถึงศีลก็จะลดลง เมื่อจิตไม่ได้พัฒ นา วันวันเข้าทำให้ความคิดอาจเป็นมิจฉาทิฐิได้ เพราะไม่ได้ลดกิเลส หรือไม่เท่าทันกิเลส การพบสมณะเป็นมงคลข้อที่ ๒๕

**สมณะแก่นผา สารูปโป**

คอร์สนี้เน้นการระลึกถึงศีล มองตนเอง หากความผิดพลาดของตนเอง คนถ้าไม่ระลึก ถึงศีลก็ไปให้ความสำคัญเรื่องอื่นมากเกินไป สังคมที่กำลังเดือดร้อน เพราะมัวคิดถึงแต่ วัตถุสิ่งของไม่คิดถึงศีล และในสังคมทุกวันนี้ คนเราไม่มีการพบปะพูดคุยให้เกิดความเข้าใจ กัน สังคมจึงมีแต่ปัญหา ที่แย่งทุกวัน

สำหรับสมาชิกในกลุ่มเป็นบรรยากาศที่ดี อบอุ่นมากทุกคนต่างยินดีที่มีการจัดคอร์ส ขึ้นในครั้งนี้ ส่วนมากจะให้แต่ละคนเล่า ประสบการณ์ของตนเองที่เคยผ่านมา และ เล่าถึงเหตุการณ์ของตนเองในแต่ละวัน เพื่อ เป็นการทบทวนตัวเองว่าทำงานแล้วเกิดกิเลส อะไร เป็นการสำรวจข้อบกพร่องของตนเอง การแก้ไขคือหันมามองตนเอง ว่ามีข้อผิดพลาดตรงไหน ไม่มองว่าคนอื่นเป็นฝ่ายผิด ต้องมองตนเองแก้ไขที่ตนเองให้ได้

ในส่วนของเด็กที่มาเข้าคอร์ส ก็มีด้วย กันหลายประเภท เช่น นักเรียน ม.๑ เรื่อง ราวปัญหาจะมีไม่มาก การที่เล่าได้มาพบสมณะ จึงเป็นการพูดคุยเล่าสู่กันฟัง การทำความรู้จัก คุยกับสมณะมากกว่า แต่นักเรียน ม.ปลาย จะต่างจาก ม.๑ ปัญหาจะต่างกัน และนักเรียน หญิงจะมีเรื่องที่เป็นส่วนตัวเยอะ การแก้ ปัญหาที่อาจจะไม่ตรงจุดเลยก็เดียว นักเรียน ม.ปลาย ปัญหาสะสมจะมีมากกว่าเพราะ มา

อยู่นานกว่า

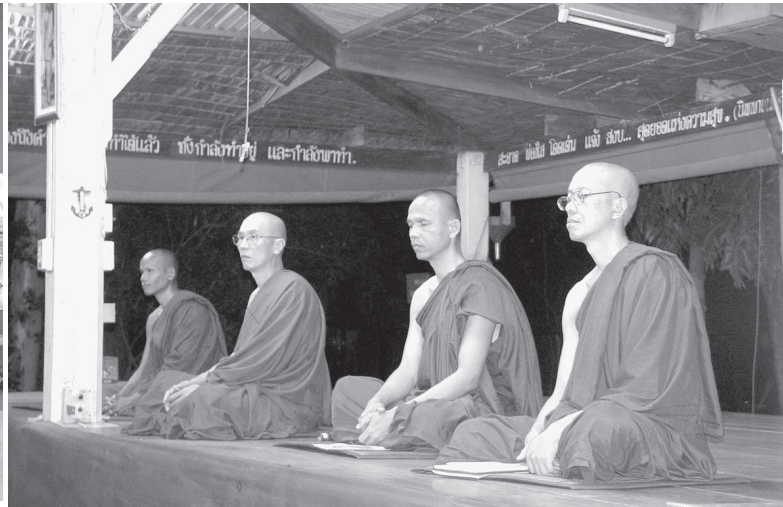
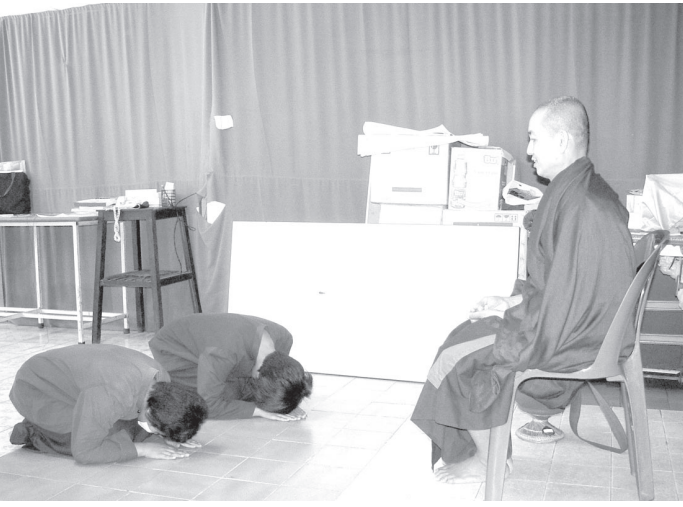
ผลของการแก้ปัญหาที่ตอนนี้ยังไม่เห็น ผลเลยก็เดียว แต่ได้ตรงที่เขาได้ระบายความ ในใจออกมาเขาก็รู้สึกโล่งใจมากขึ้น สำหรับ ผู้ที่ไม่เคยเข้าคอร์สมาก่อนก็น่าจะลองดูบ้าง คอร์สนี้ไม่มีการบังคับกัน แล้วแต่ผู้ที่มีศรั ทธใจไม่จำกัด อายุ เพศ

**ครูจิ้งจิง ศิริผล**

คอร์สนี้เป็นคอร์สต่อเนื่อง ซึ่งเคยจัดที่ปฐม โศกมาแล้ว ๓ ครั้ง แรกเริ่มเดิมทีก็มาจาก การเข้าคอร์ส กลุ่มเล็กๆ จากคณะครูที่ขึ้นไป ภูผา เมื่อประมาณปี ๕๕ เรียกว่ามีการ เปลี่ยนแปลงของจิตวิญญาณ ก้าวหน้ามา เรื่อยๆค่อยๆเปลี่ยนแปลงมาทีละนิด ทีละ น้อย พวกเราเห็นผลดีตรงจุดนี้ ก็เลยอยาก ให้เป็นไปทั่วทั้งชุมชน เพื่อที่จะได้ประสาน จิตวิญญาณในการอยู่ร่วมกัน เพราะว่าชาว ปฐมโศก ก่อนข้างจะมีเรื่องเยอะที่มันชนกัน และใครๆก็บอกว่าคนปฐมโศกเป็นคนแข็ง กระด้าง คิดว่าถ้าเราได้มาพัฒนาร่วมกันเดิน ไปด้วยกันจะทำให้กลมกลืน

สิ่งที่เราพิสูจน์ได้ก็คือความเป็นพี่เป็น น้องเพิ่มขึ้นจากการเข้าคอร์ส ๒ ครั้งที่ผ่านมา เรื่องที่เคยชนกันแรงก็ไม่ค่อยมี จนครั้งที่ ๓ สามารถที่จะให้กันได้เยอะมาก ตรงนี้ก็เป็น ผลให้เห็นว่าสิ่งเหล่านี้เป็นไปได้จริง

การเข้าคอร์ส เป็นเรื่องที่น่าส่วนธรรมะที่ พอท่านอธิบาย เป็นโครงเป็นอะไรก็ตาม นำ มาเพิ่มรายละเอียดในสิ่งที่เราอยากถาม สงสัย และเราก็ได้รับคำถามที่กลับมา ทำให้ เราต้องค้นหาคำตอบ ก็เป็นแนวลึกในเรื่อง ของการพัฒนา ทำให้ได้รู้ได้เข้าใจรายละเอียด เพิ่มขึ้นมาก เป็นทั้งรอบลึกและรอบกว้าง คิดว่าสิ่งเหล่านี้ทำถูกต้องแล้ว จากที่เมื่อก่อนนี้ เด็กๆสมัยเก่าของเราก็มีวิญญูณร่วมก่อน ข้างเข้มนั่น และก็เป็นไปได้ดีแต่สมัยยุคหลังนี้



เรียกว่าแทบจะหาคนที่สานต่อไม่ได้เลย ใน ร้อยคนอาจจะมี ๑๐ คน หรือไม่ถึง ที่ได้นี้หรือจริงๆของการเรียนรู้ว่าสิ่งเหล่านี้เขาต้องการ มาเอาจริง อย่างนี้ แค้นนั่นเอง สิ่งที่เกิดขึ้น พิสูจน์ให้เห็นว่า ผู้ใหญ่ยังไม่สามารถที่จะ ถ่ายทอดวิญญานที่ดี ให้กับเด็กได้ ของเก่าก็ น่าจะเป็นบารมีของเด็กเองก็เป็นได้ และ ประกอบกับตอนนั้นพ่อท่านให้ออกาสมภาพ เด็กเอง ช่วงหลังพ่อท่านมีงานมาก สมณะ และ ผู้ใหญ่ก็ขาดการพูดคุยกับเด็ก

แต่ประเด็นนี้ก็คิดว่ามันเป็นเหตุ ถ้าคน เราสามารถพัฒนาวิญญานได้ เข้มขันได้ เด็กหรือคนที่ใกล้ชิดเราก็จะมีการเปลี่ยนแปลง คิดว่าแนวทางนี้ถูกแล้ว ทั้งกว้างและลึก

ก็อยากจะทำให้ออกสอมาเรียนรู้อย่างดีทั้ง อย่างปิดทั้ง อย่างสรูปว่ามันไม่สามารถทำให้ คนเปลี่ยนแปลงได้ หรือคิดว่าอยู่แบบนั้นก็ สามารถปฏิบัติธรรมได้ การเพิ่มประสบการณ์ ตรงนี้จะทำให้เค้าเพิ่มโอกาสให้กับตัวเอง มากยิ่งขึ้น ไม่ใช่มีโอกาสมิเพียงแค่นั้น

ถ้าคนที่ปฏิบัติธรรมแล้วเขาก็จะไม่ ปฏิเสธในสิ่งที่ทำให้เกิดประสบการณ์แล้ว เอมาสังเคราะห์ และเก็บมุมมองที่เอาพัฒนาตน คนปฏิบัติธรรมจริงๆจะไม่ปฏิเสธเด็ดขาด แต่ถ้าคนที่ปฏิเสธโดยคิดว่ามันไม่ใช่เลย

อยากให้เปิดใจกว้าง และเปิดโอกาสให้ กับสิ่งที่จะมาถึงตัว ใช้วิธีลองพิสูจน์ดู

**คุณน้ำดิน เนตรายนต์**

เข้าคอร์ส ครั้งนี้เป็นครั้งที่ ๒ ครั้งแรกก็ ยังไม่เท่าไร แต่ใจรู้ว่าการมาเข้าคอร์สทำให้ เรามีการพัฒนาขึ้น ครั้งนี้ทำให้เรตื่นตัวมาก กว่าครั้งที่แล้ว เพราะเรามีความรู้ดีกว่า การ เข้าคอร์สทำให้จิตใจเราสงบเย็น และก็มี ความ ผาสุกมากขึ้น ทำให้เราได้คบคุ้นกับญาติที่ อยู่ในนี้ เรียกว่าญาติธรรมพี่ ป้า น้า อา ในกลุ่ม ตอนแรกมีแค่ ๑ คน และก็เพิ่มเป็น ๘ เป็น ๕ มาเพิ่มเรื่อยๆ อยู่กลุ่มท่าน สมณะโพธิรักษ์ แต่ละวันก็จะเอาสภาวะ หรือเหตุการณ์ประจำวันเข้ามาเล่ากัน และ เอมามาวิเคราะห์ว่า มีกิเลสอะไรแล้วจะแก้ไข อย่างไร ทำให้เรารู้สึกว่า การที่ได้มาพูดคุยนี้ มันดี เป็นการสังสรรค์กันด้วย มาเจอกัน ช่วงเช้าประมาณ ๓ ถึง ๕ ครั้ง ช่วง เย็นก็ ๖ โมงถึง ๒ ทุ่ม

การเข้าคอร์ส จะใช้โพธิปักขิยธรรม ๓๗ เอมามาเป็นหลักในการเข้าคอร์ส และจะมี ๔ พร้อมน้อม ๖ ไม่ใช่เรื่องตลก แต่เป็นเรื่อง

ลึกซึ้ง ท่านสมณะจะพูดเน้นเราทุกวัน ให้เรา ระลึกถึงศีลทุกชั่วโมง ทำให้เราอยู่กับศีล ระลึกถึงศีลบ่อยๆ จะได้ไม่ทำสิ่งผิดพลาด เช่นทำยุ่งตายก็ต้องมาสารภาพ ว่าได้ส่ง วิญญานยุ่งไป ๑ ตัว และก็ประทับใจตรงที่ ท่านเทศน์สอนอย่าง เช่น เรื่องบ้านแสนสุข ว่าเป็นอย่างนี้ มีความอบอุ่น มีความรักความ เมตตา ความช่วยเหลือ และวิชาไปนั่งในหัวใจ นื่องเฟิร์น (ลูกสาว) คือแต่ก่อนนี้จะมีปัญหา กับลูกสาวค่อนข้างมาก เกี่ยวเข็ญเค้าให้ขยัน แบบเรา จะให้เป็นคนอ่อนน้อมถ่อมตน ให้ เป็นคนนิสัยดี อย่างนั้นอย่างนี้ อยู่โอศกมา แต่เล็กแต่น้อย พอเรามาอบรมแล้วก็มี ความ รู้สึกว่า บางครั้งเราเอาแต่ใจเราเกินไป เราไม่ ไปนั่งในหัวใจเค้า ว่าเค้ามีความต้องการอะไร มาเข้าคอร์ส ทำให้เราได้วิชาบ้านแสนสุข และวิชาเข้าไปนั่งในหัวใจลูก ก็เลยคิดว่าการ เข้าคอร์สนี้ มันได้ผลมากทีเดียว ทำให้เรามี สติมากขึ้น แม้กระทั่งการกราบท่านก็สอน ว่าสมณะกับสิกขมาตุกราบต่างกันอย่างไร ปกติเรคิดว่าการกราบก็แค่ เบญจางค์ประดิษฐ์ แค่ ๕ ส่วน แต่จริงแล้วมันยิ่งกว่านั้น มันมี รายละเอียดคือ ได้คุยกับท่านสมณะแล้วท่าน มีข้อมูลมากมายที่จะถ่ายทอดให้กับเรา ก็รู้สึก ว่า อยากให้หลายๆคนที่อาจจะไม่เคยมาเข้า คอร์สเลย หรือว่าเคยเข้าคอร์ส แล้วก็อย่างนั้นๆ แหละ แต่จริงๆถ้าเราเข้าคอร์ส แล้วเรามาหา วิธีจัดการกับจิตที่มันเป็นโลกุตระ ท่านจะพูด เน้นว่าตอนนี้กราบแบบโลกิยะ หรือโลกุตระ คือทุกอย่างมันจะเป็น ๒ ด้านหมดเลย แม้ กระทั่งจะกล่าวถึงคนอื่นเราจะกล่าวแบบ โลกิยะหรือโลกุตระ ทำให้เราดูอารมณ์จิตใจของ เรลดเวลา ส่วน ๔ พร้อมคือการ มอง โลกในมุมมอง คือให้อภัย ให้ความช่วยเหลือ ก็จะเป็นเชิงบวกหลายๆอย่าง

ส่วนล้อม ๖ คือไม่ไปสั่งสอนใคร ไม่ไป กล่าวพาดพิงในเชิงลบ หรือว่าไม่ด่วนปฏิเสธ ทำให้เรารู้สึกว่าต้องระวังตัวเองมากขึ้น เพราะการอยู่ร่วมกันคนเรายังมีกิเลส แต่ พอเรามาสำรวจตัวเอง มาระมัดระวังตัวเอง พยายามเข้าใจผู้อื่น ไม่ใช่ให้คนอื่นมาเข้าใจเรา ถ้าทำตรงนี้ได้ ปัญหาส่วนใหญ่ของชุมชน ก็ จะลดน้อยลง

**คุณอำนาจ สุคันธนาถ**

ที่มาร่วมคอร์สในครั้งนี้สำหรับตัวเองก็เป็น ครั้งที่ ๒ ก็เพื่อการพัฒนาจิตวิญญานของตนเอง และเพื่อสร้างความสามัคคีในชุมชน บรรยากาศก็เป็นกันเอง เป็นการแลกเปลี่ยน เรียนรู้ซึ่งกันและกัน สมณะท่านได้ให้ ความ รู้เพิ่มเติม จะคุยกันเรื่องระลึกถึงศีล เป็นหลัก และดูอารมณ์ขณะที่เราทำกิจกรรม กิจวัตรปรับ ให้เป็นกุศลอยู่เสมอ ประโยชน์ที่ได้ คือ ได้สำรวจในสติ เวลาทำงานได้เข้าใจคนอื่น มากขึ้น จากการที่ได้พบปะพูดคุยกัน

อยากฝากว่า การเข้าคอร์ส ทำให้เราได้ พุดคุยทำความเข้าใจซึ่งกัน สร้างบรรยากาศ ความเป็นที่ เป็นนื่อง และเรื่องจิตวิญญานก็ พัฒนาเพิ่มขึ้น

**คุณ ดวงคิด ตานานุประวัติ**

มาเข้าคอร์ส เพราะอยากรู้อะไรดีๆ เพื่อ ศึกษาเพิ่มเติม เคยเข้าไปครั้งหนึ่งรู้สึก ว่า ทำให้เราชวนขวยกระตือรือร้นกว่าเก่า การ ที่ได้ฟังคนอื่น ทำให้เราได้ข้อคิด หลากหลาย เลือกดูข้อไหนที่เราพอจะทำได้สามารถนำมา ปรับและใช้กับสภาวะเราได้ ก็นำมาประยุกต์ใช้ บรรยากาศอบอุ่น ทำให้ได้คบคุ้นสนิทกันมาก ขึ้น และรู้สึกสนุกกับการเข้าคอร์ส ได้เปิด โลกตัวเองเพิ่มสีสันให้ตัวเองในการทำสิ่งใหม่ๆ ฝากไว้ว่าการเข้าคอร์สนี้ดีมาก นอกจาก ได้คบคุ้นกับคนอื่นแล้ว เราเองก็ได้พัฒนาตัว

ด้วย ได้รู้รายละเอียดมากขึ้น มีบทฝึกปฏิบัติ มากขึ้น ทำให้เราเจริญไม่ติดแป้น กระตุ้น กระตุกให้เราชวนขวย

**นักเรียน รัตติกาล ปทุมสูติ**

เคยเข้าคอร์ส มาแล้ว ๒ ครั้ง ครั้งนี้เป็น ครั้งที่ ๓ สิ่งที่ทำให้อยากเข้าคอร์สอีกครั้งก็คือ การได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ และการที่ เราได้ไปบรรยาย อะไร ๆ ให้สมณะฟัง ท่านก็ สามารถช่วยเราได้ และการแลกเปลี่ยน ความคิดเห็น ทำให้เรารู้ความรู้สึกของเพื่อน ร่วมคอร์ส ด้วยกัน

การเข้าคอร์ส ทำให้จิตใจเราดีขึ้น และ การได้พบสมณะทุกวันเป็นสิ่งดี เพราะทำให้ เราได้ทบทวนและได้รู้จักตัวเองมากขึ้น และอีกอย่างหนึ่งคือวันหนึ่งเราได้ระลึกถึงศีล ทุกชั่วโมง ทำให้เราต้องมีสติและทำจิตใจอยู่ กับตัวเอง เราจะได้ระลึกได้ง่ายขึ้น เมื่อเรามี สติอยู่กับตัวเองแล้วจิตใจก็จะไม่ว้าวุ่น และ เรามีปัญหาอะไรก็ปรึกษาสมณะได้ทุกเรื่องถ้า ไม่อยากมีใจที่ว้าวุ่น ลองมาเข้าคอร์สดูซิคะ คอร์สช่วยคุณได้ จริงนะไม่ได้มี

**นักเรียนมยุรี อรัญโสธ**

เข้าคอร์ส ครั้งนี้เป็นครั้งที่ ๓ เวลาที่มี สมณะมาทำคอร์ส ก็จะมีคนเข้าทุกครั้ง เพราะ ถือว่าเป็นโอกาสที่ดี ที่จะได้พูดคุย พบสมณะ และบอกถึงความรู้สึก ทบทวนตนเอง ทำให้ เราอยู่กับปัจจุบันมากขึ้น

รู้ตัวอยู่ตลอดเวลาที่กำลังทำอะไรอยู่ คิด อะไรอยู่ เป็นการฝึกสติ และเป็นการแก้ปัญหา ว่าตอนนี้เราทุกข์อยู่กับอะไร ท่านสมณะก็ ช่วยบอกวิธีแก้ไข ให้ แต่เราได้ระบยาความรู้สึ กให้ใครสักคนได้ฟังมันก็ทำให้เรารู้สึกดีขึ้น

การพูดคุยกับเพื่อน หรือคนที่เราไว้ใจ ที่ จะให้คำปรึกษาที่ดีแก่เรา มันก็มีหลายระดับ ท่านสมณะก็ถือว่าเป็นระดับที่สูงที่สุด(ทำให้เรา ฟันทุกข์)

จากการที่ได้ผ่านประสบการณ์การเข้าคอร์ส มา ก็รู้สึก ว่า ดีขึ้นทุกครั้ง โดยเฉพาะทางด้าน จิตใจ

เราฝึกจากการทำ สี่ให้ ไม่หก และรู้ตัว อยู่กับปัจจุบัน ไม่คิดทุกข์อยู่กับอดีต และ ไม่เพื่อฝันถึงอนาคต

วันที่ถึงอนาคตมันก็คือปัจจุบันอยู่ดี การที่เราได้ฝึกแบบนี้ตั้งแต่เด็ก มันทำให้เรา เข้าใจอะไรได้เยอะ กับผัสสะที่เราได้เจอ.





# ภาวะโลกร้อน

ภาวะโลกร้อนรุนแรงกระหน่ำโลก อเมริกา ฝรั่งเศส อุณหภูมิพุ่งสูง ๔๖ องศาเซลเซียส ร้อนจัดเป็นประวัติการณ์ ผู้คนตายด้วยคลื่นความร้อนจัดนับร้อยคน แถวเอเชียก็พายุถล่มเกิดอุทกภัยรุนแรง ผู้คนจมน้ำนับพันคน เกิดภูเขาไฟระเบิด ไฟป่า อนิจจา! โลกป่วยมาก ๆ เค้านางอันตรายมีมากจากทุกทิศ ถึงเวลาแล้วที่มนุษย์ควรตระหนักถึงสาเหตุความเสียหาย และรับหาทางแก้ไขโดยเร็ว

- รวมกันหยุดโลกร้อนด้วยตัวเราเอง!
- เปลี่ยนหลอดประหยัดไฟ ช่วยลดการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ ๖๘ กิโลกรัมต่อปี
  - เช็คลมยางรถยนต์ประจำประหยัดน้ำมันทุกๆ ๔-๕ ลิตร ช่วยลดการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ ๑ ตันต่อปี
  - รีไซเคิลของเหลือใช้ในครัวเรือน ๕๐% ลดการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ ๕๐๐ กิโลกรัมต่อปี
  - ปรับอุณหภูมิเครื่องปรับอากาศไว้ที่ ๒๔-๒๕ องศาเซลเซียส ช่วยลดการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ ๙๐๐ กิโลกรัมต่อปี
  - ปลูกต้นไม้ ๑ ต้น ช่วยดูดซับคาร์บอนไดออกไซด์ ๑ ตัน ตลอดช่วงชีวิต
  - ปิดทีวี เครื่องเล่นดีวีดี เครื่องเสียง คอมพิวเตอร์ ฯลฯ เมื่อไม่ใช้งานช่วยลดก๊าซหลายตันต่อปี
- “เพียงเท่านี้โลกจะไม่ร้อน น้ำแข็งจะไม่ละลาย โลกใบนี้ก็จะหายจากความร้อนไปอีกนานแสนนาน”

(นสพ.มติชน ๒๑ ม.ค. ๒๕๕๐)



## เกาะติดน้ำเมา'(๓)

# Total Ad Ban แบนโฆษณาเหล้า ปกป้องอนาคตชาติ

แม้ประเทศไทยได้ประกาศใช้มาตรการควบคุมการโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มาทางวิทยุโทรทัศน์ และป้ายกลางแจ้งมาเป็นเวลาประมาณ ๑ ปีแต่มีการสำรวจพบว่าได้มีการใช้ช่องว่างโฆษณาแฝงเพื่อส่งเสริมการขายในรูปแบบต่างๆ จึงมีข้อเสนอว่า หากไม่เคารพกติกาและไม่แสดงความรับผิดชอบต่อสังคม

(ต่อจากฉบับที่แล้ว)

ตัว น การศึกษาในประเทศนิวซีแลนด์ ซึ่งหนึ่ง พบว่า กลุ่มเยาวชนอายุ ๑๐-๑๓ ปี ที่ชอบโฆษณาสุรารายงานว่า ดื่มสัปดาห์ละครั้งก่อนอายุ ๒๐ ปี มากกว่ากลุ่มที่ไม่ชอบโฆษณาสุรา และกลุ่มเยาวชนอายุ ๑๔-๑๗ ปี ที่ชอบการโฆษณาที่สุดจะเป็นกลุ่มที่ดื่มหนักที่สุด

งานวิจัยอีกชิ้นหนึ่ง ซึ่งเป็นการศึกษาระยะยาวในประเทศนิวซีแลนด์เช่นกัน พบว่า ผู้ชายที่ระลึกความทรงจำถึงการโฆษณาได้ขณะอายุ ๑๓ ปี เมื่ออายุ ๑๘ ปี จะดื่มสุรามากกว่ากลุ่มผู้ชายที่ระลึกความทรงจำเกี่ยวกับโฆษณา



ไม่ได้ และครึ่งหนึ่งของเยาวชนที่อายุ ๑๐-๑๓ ปี บอกว่าพวกเขา รู้จักการดื่มสุราจากการโฆษณาการดื่มสุรา และเชื่อมโยงว่าการโฆษณาทำให้เกิดความรู้สึกว่าการดื่มสุราทำให้ชีวิตสนุกและตื่นเต้นขึ้น

น.พ.ยงยุทธ ขจรธรรม และคณะได้ทบทวนงานวิจัยหลายชิ้น พบว่าในประเทศอังกฤษ ค่าใช้จ่ายในการโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ระหว่างปี ค.ศ.๑๙๙๒-๒๐๐๐ สัมพันธ์อย่างชัดเจนกับปริมาณการดื่มต่อสัปดาห์ของเยาวชน อายุ ๑๑-๑๕ ปี ซึ่งให้เห็นว่าโฆษณา เป็นหนึ่งในปัจจัยหลักที่ชักนำเด็กและเยาวชนให้ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แม้ว่า อายุยังไม่ถึงวัยที่จะซื้อและดื่มได้ตามกฎหมายก็ตาม

ดังนั้น การโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากๆ ผ่านสื่อที่มีอิทธิพลสูงอย่างโทรทัศน์ ทำให้สังคมให้การยอมรับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จนมีต่อการยอมรับมาตรการควบคุมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์.

( WHO ๑๙๙๕; อ้างใน Alcohol Healthwatch ๒๐๐๓ )



# “...ก็ไม่ใช่เรื่อง...” เจ้าม้านอนลอกเส็งในขาก

คุณเคยรู้สึกไม่ว่า มีของครึ่งมากที่เดินที่เรานอนอะไร ทำอะไรบางอย่างที่เราไม่สามารถควบคุมตัวเองได้ มันดูเหมือนกับว่ามีใครสักคน หรืออะไรสักอย่าง มาควบคุมของการเราแทนตัวเราเอง และมันก็สั่งการให้เรากำหนด ทำนี่เป็นของงั้น เป็นของงั้น และดูเหมือนว่าเราเองก็ไม่สามารถขัดใจคำสั่งของการของมันได้ บางคนก็เลยตั้งชื่อใช้ภาษาแบบต่างๆ ว่า “ถูกผีสิงบ้างล่ะ, ถูกเจ้าเข้าบ้างล่ะ, ถูกคุณไสยหรือโดนของบ้างล่ะ” ก็แล้วแต่จะหาสิ่งใดมาเป็นแพะแทนตัวเองได้ บางคนจึงว่าสำคัญอีกว่า “ไม่เชื่อก็อย่าลบนหู” จะว่าไปแล้ว “เชื่อก็เหมือนไม่เชื่อ... หรือไม่เชื่อก็เหมือนเชื่อ” ก็ภาษาแบบต่างๆ ที่ว่ามานั้นแหละ เช่น ผีสิง, เจ้าเข้า, คุณไสย, โดนของ, ฯลฯ ลองทบทวนถึงความหมายของแต่ละคำดูสิ...

แต่ในทางพุทธศาสนา สำหรับผู้ที่พากเพียรปฏิบัติได้ถูกต้องแล้ว เขาผู้นั้นจะเห็นผี, เห็นเจ้า, เห็นคุณไสย, หรือเห็นของที่โดน... จะเห็นสิ่งเหล่านี้ว่า...มันก็ตัวตลกโกลสที่อยู่ในตัวของเขาผู้นั้นๆ จะตัวใหญ่บ้างหรือเล็กน้องเท่าใดๆ มันก็ตัวผีร้ายที่สิงสถิตย์อยู่ และมันก็ตัวโอกาสออกอาการวาดบงการ ให้คนผู้ที่อ่อนแอตกอยู่ใต้เบื้องล่างของมัน

แนวทางปฏิบัติเทคนิดหนึ่ง ไม่ยากนักที่จะทำ “ก็ไม่ใช่เรื่อง” ก่องดาตตามและปฏิบัติตามดาตให้มันๆ ผีร้ายเหล่านี้มันจะบงการให้คิดให้พูด ให้ทำ ตามที่มันต้องการของมันไม่ได้ เพียงแต่... “ก็ไม่ใช่เรื่องอย่างม้านอนลอกเส็งในขาก”...

ผีร้ายมันบงการให้คิดในทางที่ไม่ดี คิดในแง่ลบ เช่น คิดหองใจ

เส็งใจ แค้นใจ ดัดจริตเดื่องใจ ดัดเอาแต่ใจตน ฯลฯ เราก็ต้องท่องและปฏิบัติตามดาต “ก็ไม่ใช่เรื่อง”

ผีร้ายมันบงการให้พูดในเชิงที่ผิดศีลเช่น พูดโกหก พูดด่าทอ พูดส่อเสียด พูดเพ้อเจ้อ ฯลฯ เราก็ต้องท่องและปฏิบัติตามดาต “ก็ไม่ใช่เรื่อง”

ผีร้ายมันบงการให้ทำในสิ่งที่ไม่ดีทำในสิ่งที่ผิดศีล ผิดกฎกติกาของสังคม เช่น ทำร้ายชีวิตผู้อื่น ลักขโมย กอบโกย กักตุนสิ่งของรักของหวงของผู้อื่น หรือของที่ดีอื่นดวริได้ แล้วเอามาเป็นของตนหรือพรรคพวกของตน หลงมันเม้าในสิ่งเสพติดทั้งขกลาง ฯลฯ เราก็ต้องท่องและปฏิบัติตามดาต “ก็ไม่ใช่เรื่อง”

ดาตานี้แหละจะนำพาท่านผู้ที่ปฏิบัติอย่างเคร่งครัด ใด้รอดพ้น เป็นอิสระจากการบงการของผีร้ายได้ แล้วผีร้ายมันก็จะถ่างไป... ท่านผู้นั้น(ผู้ทำได้) ก็ชื่อว่า “พุทธ” แล้ว. ☸

☆ดาวดวงนั้น





# กุนทางสังคม เงินไม่ใช่คุณค่า คุณค่าอยู่ที่การเสียสละ

☆ งานประจำปีที่ผ่านมาท่านได้ข้อคิดสำคัญๆ อะไรบ้าง?

เรามีงานประจำปีใหญ่ๆ สองงานด้วยกันคืองานฉลองหนาวและงานพุทธาภิเษกครั้งที่ ๓๑ สำหรับงานฉลองหนาวนั้น พ่อท่านก็ให้นโยบายที่สำคัญกับนักบวช ไว้ว่ากฎมหาพำน้ำน่าจะเป็นแหล่งแรก แหล่งเน้นพื้นฐานสำคัญของชาวโศกจะต้องเป็นแหล่งเรียนรู้หรือสถานที่ครบครันเพื่อปมเพาะวิถีชีวิตของสมณะให้หลัง ให้ดูน่าเลื่อมใส พ่อท่านให้สมณะที่อยู่ทางโน้นได้รู้พื้นที่ของเก่าๆ ที่เราเคยทำกันมาดีแล้วให้เอามาทำให้เจริญกันต่อไป เช่น ประเพณีพุทธัง การสำรวมวาจา การเดินสำรวมมือ การเดินบิณฑบาตให้ช้าให้สำรวมสังวร และก็นั่นภาคปฏิบัติในเรื่องสมณะให้มาก เพื่อให้ชาวโศกสามารถมีทั้งต้น กลาง ปลาย ได้ครบครัน และที่สำคัญก็คือ พวกเราควรจะได้ติดตามอ่านหนังสือที่พ่อท่านได้เขียน เพื่อจะได้มีการเจริญสัมมาทิฐิให้ชัดเจนสมบูรณ์ขึ้น

สรุปแล้ว กฎมหาพำน้ำจะเป็นโรงเรียนของสมณะ จะต้องขลังและจะเป็นแหล่งเพาะบ่มบวรจิตวิญญาณของนักบวชโดยตรง

สำหรับฆราวาสนั้นงานฉลองหนาวก็จะเหมือนกับงานที่ได้มาสัมผัสชีวิตที่เรียบง่าย มาประทับใจกับวิถีชีวิตแบบที่เป็นธรรมชาติ ซึ่งต่อไปถ้าจะให้ดี อาหารการกินให้เป็นวิถีชีวิตของชาวภูผาหรือวิถีชีวิตของคนในท้องถิ่นได้เลยก็ยิ่งดี โดยไม่ต้องเอาอาหารในเมืองเข้ามา จะทำให้การฉลองหนาวเป็นการสัมผัสกับธรรมชาติให้มากที่สุดและก็เหมือนกับเป็นการพักผ่อนของชาวโศกที่ดีที่สุดอีกด้วย

และก็ต้องขอขอบคุณที่พวกเราไม่ต้องรบกวนพ่อท่านกันมาก ปีนี้ฉันมันดีให้พ่อท่านพักให้เต็มที่ ซึ่งมีบางรายการเท่านั้นเองที่พ่อท่านออกมาเอื้อเอื้อน นอกนั้นก็พักตลอดทำให้งานนี้เป็นงานที่พักใหญ่ของชาวโศก

**ส่วนงานพุทธาภิเษก** ปีนี้ มีคนมาร่วมงานถึง ๑,๓๖๘ คน ปีนี้แปลกกว่าทุกปีเพราะว่าวันทำงานมีคนมามากที่สุดถึง ๑,๐๑๑ คน ตอนเปิดงานมีเพียงแค่ ๕๕๕ คน อาจจะเป็นเพราะบารมีของพระพุทธรูปธรรมนิมิต ๑๓ องค์ที่ชุมชนต่างๆ จะเอาไปไว้ที่ชุมชนของตน พ่อท่านเองก็ดำริให้เป็นวัฒนธรรมของชาวโศกว่าต่อไปถ้าเราไปตามชุมชนต่างๆ ก็ควรให้มีประเพณีกราบพระพุทธรูป และจะกลับก็ให้กราบพระพุทธรูปก่อนกลับ ในงานนี้สมณะที่ไปบิณฑบาตก็มาสรุปกันว่าคนในสาบาตรเต็มกันทุกสาย แสดงถึงการตอบรับจากหมู่บ้านใกล้เคียงให้การตอบรับที่ดีมาก เดิมที่มีความเข้าใจในผิดจนถึงจะมาเดินขบวนขับไล่พวกเรา ทัศนคติผิดๆ อย่างนี้ก็เปลี่ยนไป

แต่สิ่งที่น่าห่วงใยกับญาติธรรมของเราก็คือ เพียงแค่

พวกเราได้ข่าวว่าจะมีลาภลอยมาบริจาคให้ คนของเราบางคนแทบจะควบคุมตนเองไม่ได้ สุดท้ายแล้วก็กลายเป็นทุกขลาภจนนอนไม่หลับกัน เพราะความอยากจะได้ลาภลอยโดยไม่ได้ดูความเหมาะสม ดูแต่ว่าเราจะเอาเราจะได้อย่างไร สิ่งนี้เป็นสัญญาณให้เห็นว่า โชคดีที่เรายังไม่ได้รับการยอมรับมาก ถ้ามีคนยอมรับมากมีผลประโยชน์เข้ามาเยอะแล้วฐานของเราจะไม่แน่นไม่แข็งแรงกันพอจะคุมกันไม่ได้ อันตรายก็จะเกิดขึ้น และในงานนี้ก็ได้อันตรายถึงความเป็นส่วนตัวกันมาก หัวใจสำคัญของบุญนิยมก็คือความเป็นส่วนรวม ความเป็นสาธารณโภคี จึงใคร่ที่มีความคิดส่วนตัว ส่วนตัว ประเภทความคิดเข้าใครอย่าแตะ คนนี้ก็ถือว่าอันตราย คนที่ทำงานส่วนกลางแต่ก็อยู่เป็นส่วนตัวในส่วนกลางก็อันตราย ยิ่งคนที่เอาผลประโยชน์ส่วนกลางเข้าส่วนตัวส่วนตัวยังเป็นมหาอันตรายหนักยิ่งขึ้น ที่ว่าเป็นอันตรายก็เพราะว่ามันเป็นเสืออีกตัวหนึ่งที่ไม่ใช่เสือ สตรี สตางค์ ก่อนจะเกิดสังฆเภทมันจะเกิดความเป็นส่วนตัว ส่วนตัวก่อนจึงจะไปสู่สังฆเภท ซึ่งเสือทั้ง ๓-๔ ตัวนี้ เป็นอันตรายต่อพรหมจรรย์ทั้งสิ้น

☆ ท่านมีอะไรที่จะเป็นข้อเตือนใจให้กับชาวโศกบ้าง?

ในขณะที่ชาวโศกกำลังจะโต แต่การโตกับการตายอยู่ใกล้เคียงกัน จุดตายของชาวโศกจะเกิดจาก

๑. เป็นนักปฏิบัติธรรมที่ไม่ได้ปฏิบัติธรรม นักปฏิบัติธรรมต้องเน้นการมองตนเองแก้ไขที่ตน แต่ถ้าชุมชนไหนอยู่ด้วยกันต่างโทษกัน เกิดการทะเลาะวิวาทกัน อันนั้นก็จะเป็นจุดตายของนักปฏิบัติธรรม คือผู้ใหญ่ก็โทษเด็ก เด็กก็โทษครู ครูก็โทษสมณะ สมณะก็โทษญาติโยม ตรงนี้ก็ไปไม่รอด เพราะไม่มีใครที่จะหันมามองตนเองและแก้ไขตนเอง

๒. เรื่องการดูแลสุขภาพที่สำคัญ ชาวโศกทุกคนนั้นนอกจากจะถือศีล ๕ ถือศีล ๘ แล้ว ต้องให้ความสำคัญกับบัญญัติ ๗ ประการคือ ๗ อ. ด้วย ทุกวันนี้ความเจ็บป่วยของพวกเราน่าจะมาจากสาเหตุสำคัญคือ ชาวโศกเป็นโรคเกิน ไม่ว่าจะกินอาหารเกิน หรือทำงานเกิน จนภาวะพักผ่อนไม่พอ หรือมีอาการมึนงงดีเกิน ดีที่ออกซิกเกิน น้ำผักปั่นเกิน กินไอศกรีมก็กินเป็นกะละมังๆ กินกล้วยก็กินเป็นหวีๆ กินโรตีสกินกันที่ก็ ๑๐ ถึง ๒๐ แผ่น แซกซึ่งเป็นต้นตำหรับเขาก็กินม้อละ ๒ แผ่นเท่านั้นเอง เรากินกันจนไม่ย่อย อะไรดีๆ เราไปทำเกินหมด ก็จะทำให้ป่วย จึงเราจะต้องมาลดความเกิน เพื่อให้ชีวิตเราสามารถไม่ป่วยช่วยศาสนาได้

☆ ท่านมีอะไรที่จะฝากญาติธรรมบ้าง?

ก็ขอฝากโอวาของพ่อท่าน ที่สรุปประชุมหมู่บ้านราชธานีโศกดังต่อไปนี้

“ประเด็นแปลงผักที่ริมมูลยาวมาก ๆ จนเก็บไม่ทัน

๑. “...เงินไม่ใช่คุณค่า คุณค่าอยู่ที่การเสียสละ ”

๒. “ ..ความเฉลียวฉลาดของมนุษย์อยู่ที่ การได้

ช่วยเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน”

“มาถึงวันนี้ที่พูดอาตมาตีใจนะ คือผลผลิตของเรามีมันมีมากและอย่าไปกลัวผลผลิตมีมากนี้ต้องรีบเอาไปใช้ประโยชน์ ไม่ใช่ทิ้งขว้าง อย่างที่ว่าผัก มันแก่เร็วมันก็เสียของ ก็ใช้ไม่ได้ เพราะฉะนั้นเราก็ต้องช่วยกันเพื่อที่เอามาใช้ประโยชน์ ของมันเสียแล้วก็ใช้ไม่ได้ เพราะฉะนั้นเราต้องช่วยกัน ถ้าเราเก็บ เก็บเก็บมาแล้วขายไม่ได้เราก็แจกเลย ขายถูกลง ขายกำละ ๕ พอสายก็ขายสองกำ ๕ พอเวลามันลงไปอีกยังไม่มีคนซื้ออีก ๕ กำ ๕ บาท ก็ว่ากันไป หรือ แจกเลย ซึ่งให้รู้เลยว่าเราไม่ได้มาตีใจ จำเป็นต้องได้เงินมากเงินมาแต่เราทำเพื่อจะเกื้อกูลกัน มันเป็นพฤติกรรมที่ติงามของมนุษยชาติ ที่ไม่ได้เห็นแก่เงิน แต่เราทำไปตามสังคมนาโนเอง มันจะซื้อจะขายอะไรกันมันงั้นเราก็กินไป ตามประสา หากมันมีมากก็แจก ถ้ามันมีน้อยเราก็ไม่รู้จะทำอย่างไรก็แจกไม่ได้ ก็ว่ากันไปตามนั้น หรือไม่พอเราก็ไม่เบียดเบียนใคร เราก็กินจนให้ได้ และก็ทำให้ได้สิ่งเหล่านี้เป็นการแสดงถึงความสามารถ ถึงความฉลาดของมนุษย์ แล้วก็เป็นผู้ที่อยู่ในสังคมอย่างมีทุนทางสังคม เขาเรียกภาษาทางการว่า **ทุนทางสังคม** คือสิ่งที่เราทำดีเราทำสิ่งที่เป็นคุณงามความดีเป็นสิ่งที่ประโยชน์เกื้อกูลทางสังคม ไม่ใช่เราเรียดนาทาเร้น

**การเสียสละเป็นการสร้างทุนทางสังคม** เป็นคุณงามความดีของมนุษยชาติ เพราะฉะนั้นเมื่อมันมีอย่างนี้ได้ทำต่อไปเลย มาถึงวันนี้เหตุการณ์มันเกิดขึ้นได้ขนาดนี้อาตมาว่ามันน่าชื่นใจแล้วช่วยทำต่อให้มันดีขึ้น ดียิ่งขึ้น ยิ่งขึ้นๆๆ อ้ายที่บ่น แหมอาตมาคิดว่าคงบ่นด้วยความน่าชื่นใจจะไม่รู้แปลงผักอะไรมันยาวเหลือเกินไม่เคยเห็นแปลงผักยาวขนาดนี้ไอโฮ เก็บมาแล้วก็ยังไม่เหลือจนแก่เก็บไม่ทัน พวกเราก็ต้องมีปฏิญาณบ้างว่า เออไปช่วยกันเก็บนะ

อย่างทุนนิยมนี้นะ พอผลผลิตมีมากๆ ขายแล้วมันขายไม่ได้จะต้องลดราคา แต่ เขาไม่ลด เขาตรึงราคาไว้แบ่งเอาไปทิ้งทะเล หรือเอาไปเผาทิ้ง เอาจำนวนที่มีพอไปขายในราคานั้น นี่ก็คือความโง่เง่าเท่าตุ่น เป็นความคิดที่ใจดำอำมหิต เป็นความเลวร้ายของระบบทุนนิยมที่เขาทำ ซึ่งมันตรงกันข้ามกับที่เราทำอย่างชัดเจน ที่อาตมาพูดไม่ใช่อาตมาไปหาเรื่องนะ เขาทำอย่างนั้นจริงๆ ซึ่งเป็นความคิดเห็นแก่ตัวเห็นแก่ได้เป็นความเลวร้ายของมนุษยชาติ เพราะฉะนั้นเราจะต้องแสดงสิ่งที่ น่าเคารพบูชาของมนุษยชาติ ไม่ใช่แสดงความน่าเกลียดน่าชังแบบทุนนิยมเขาทำ เราจะต้องพิสูจน์ความจริงไปอีกเลยเรื่อยๆ อาตมาจะอายุยาวขึ้นไปถึงร้อยกว่านี้ เพื่อที่จะพากันพิสูจน์อันนี้ให้ ขออย่าเราให้ดีๆ” □

✧ ยโสธร (ต่อจากหน้า ๑๒)

ตอบสนองความต้องการของชุมชน และทดแทนสินค้าที่ต้องนำเข้ามาจากนอกชุมชน ตัวอย่างในกลุ่มเวลาที่ไปซื้อผักหรือรับประทานกล้วยเดี่ยว หรือตัดผมในกลุ่มจะใช้เฉพาะเบี้ยเท่านั้นก็ได้ ส่วนเงินบาทที่จะใช้คือเงินลูกไปโรงเรียนหรือซื้อน้ำมันเชื้อเพลิง แทบทุกวันจะเห็นได้ว่ามีทั้งนักศึกษาและประชาชนให้ความสนใจมาเยี่ยมชมกิจกรรมตลอด” นางปราณีกล่าว

ด้านนายมัน สามสี ประธานชมรมรักษ์ธรรมชาติ กล่าวว่า สมาชิกส่วนใหญ่ก็อยู่ในกลุ่มของเกษตรกรทำนาไร่ที่ผลิตข้าวแบบเกษตรอินทรีย์ ต้องการใช้เบี้ยกุดชุมเพื่อแลกเปลี่ยนภายในชุมชนเป็นการออมเงินบาท แต่ทำไปได้เพียงไม่นานไม่กี่วัน ต้องชะงักเพราะกลัวว่าจะขัดต่อกฎหมาย ไม่แน่ใจว่าหลังจากที่คณะกรรมการกฤษฎีกาให้ความเห็นในข้อกฎหมายแล้ว ทางกลุ่มจะผกผันเห็นแย้งเช่นเดิมหรือไม่ โดยเนื้อแท้ต้องการดำเนินการดำรงชีวิตแบบพอเพียงที่ต้องการพึ่งพาอาศัยกันแบบโบราณแบบไม่พึ่งพิงเงินตรา ให้ใช้เงินมาเป็นค่าวัดน้อยที่สุด ที่ทำให้เงินไม่ไหลออก แรงงานไม่ไหลออก เป็นการช่วยเหลือกันในกลุ่มแบบลงแขก จะรับเบี้ยได้ก็ต่อเมื่อมีบุคคลมารับรอง จะรับเบี้ยได้ตามที่ตกลงกัน

นายวิจิตร บุญสูง ประธานกลุ่มทำนาไร่ กล่าวว่า “ชุมชนสามารถกำหนดมูลค่าผลผลิตร่วมกันด้วยตนเอง ไม่ต่างกับเงินต่างประเทศในสกุลต่างๆ เบี้ยกุดชุมเป็นใบรับรองความดี ที่ยอมรับกันภายในกลุ่มแทนระบบเงินตราเป็นการดำเนินการแบบเศรษฐกิจพอเพียงชุมชนสามารถกำหนดมูลค่าผลผลิตและแรงงานร่วมกันด้วยตนเอง เกิดการหมุนเวียนในกลุ่ม หากมีผลผลิตมากอาจนำไปขายเป็นเงินก็ได้ เกี่ยวกับเรื่องนี้จะต้องสร้างความเข้าใจให้การเรียนรู้กับชาวบ้านให้มากกว่านี้ ทั้งสิทธิเศรษฐกิจชุมชนเพราะมีบางคนที่ยังไม่เข้าใจก็มี จะต้องสร้างชุมชนให้เข้มแข็งให้เบี้ยกุดชุมเป็นที่ยอมรับและเห็นคุณค่า”

นายวีระวิทย์ วิวัฒน์วานิชย์ ผู้ว่าราชการจังหวัดยโสธร กล่าวว่า “เรื่องนี้ได้ตรวจสอบไปทางกระทรวงการคลังแล้วต้องรอการอนุมัติจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเสียก่อน ในส่วนจังหวัดอบรมนำไปสู่การปฏิบัติเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงให้แก่กำนัน ผู้ใหญ่บ้านและครูแกนนำในชุมชนไปแล้ว ๑,๐๐๐ กว่าคน สนองตามแนวพระราชดำริและ

ตามนโยบายของรัฐบาล” นายวีระวิทย์กล่าวว่า เพื่อให้เกิดรูปธรรมขึ้นมาโดยเร็ว ทางมหาวิทยาลัยขอนแก่นมีโครงการที่จะนำนายมัน สามสี ไปบรรยายพิเศษเรื่องการทำนาแบบเกษตรอินทรีย์ ที่มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในมหานครนิวยอร์ก ประเทศสหรัฐอเมริกา ช่วงวันที่ ๑๒-๑๔ กุมภาพันธ์นี้ ได้ทำหนังสือรับรองในการเดินทางให้แล้ว ถือว่าโยธรมีปราชญ์ชุมชนที่ไปบรรยายได้ถึงต่างประเทศ”

แม้วันนี้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคลังยังไม่ได้อนุมัติให้ใช้เบี้ยกุดชุม ซึ่งปัจจุบันได้เปลี่ยนเป็น “บุญกุดชุม” ไปแล้วตามความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาแต่หน้าจะเป็นแนวโน้มที่ดีสำหรับชุมชนที่มีแนวคิดอยู่อย่างพอเพียงและพึ่งพาตนเอง.

(นสพ.มติชน ๒๐ ก.พ.๒๕๕๐)

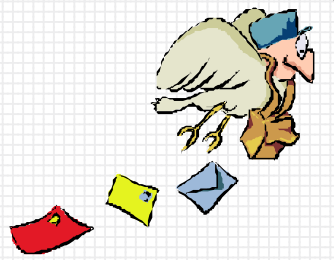
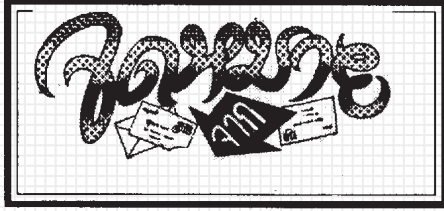
✧ ไบโอไทย (ต่อจากหน้า ๑๒)

วิจัยในเรื่องจุลินทรีย์กับสถาบันหลายแห่งในประเทศไทยแล้ว เช่น มหาวิทยาลัยมหิดล ศูนย์พันธุวิศวกรรมและเทคโนโลยีชีวภาพแห่งชาติ เป็นต้น หากมีการจดสิทธิบัตรแบบเดียวกับที่บริษัทโคซี่เคยจดสิทธิบัตรกวาวเครือหลังจากร่วมวิจัยกับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเมื่อเร็วๆ นี้ จะส่งผลกระทบต่อเกษตรกร และคนไทยทั้งหมด”

นายชนวนกล่าวว่า “ข้อมูลของกรมพัฒนาที่ดินเมื่อปี ๒๕๔๗ ระบุว่า มีเกษตรกรที่ใช้จุลินทรีย์เพื่อการปรับปรุงบำรุงดิน และควบคุมศัตรูพืชในประเทศไทยจากการส่งเสริมของราชการ อย่างน้อย ๑.๕ ล้านครอบครัว หรือใช้ประโยชน์ในพื้นที่มากกว่า ๑๕ ล้านไร่ คิดเป็นมูลค่าผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ จากการลดการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชและทำให้รายได้ครอบครัวเพิ่มขึ้น มีมูลค่าทางเศรษฐกิจประมาณ ๙,๔๐๐ ล้านบาท มูลนิธิเกษตรกรรมยั่งยืน (ประเทศไทย) คาดการณ์ว่ายังมีเกษตรกรที่ใช้น้ำหมักชีวภาพเพื่อปรับปรุงบำรุงดิน (หรือปุ๋ยชีวภาพอีเอ็ม) โดยการส่งเสริมขององค์กรพัฒนาเอกชน หน่วยงานที่มีใช้ราชการ รวมทั้งการค้นคว้าของเกษตรกรเองอีกหลายแสนครอบครัว คาดว่าจำนวนเกษตรกรที่ใช้จุลินทรีย์ในการปรับปรุงบำรุงดินมีจำนวนมากกว่า ๒ ล้านครอบครัว”

“การเปิดทางให้ปุ๋ยจุลินทรีย์ได้จะส่งผลกระทบต่อเกษตรกรในประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกษตรกรที่ดำเนินแนวทางเกษตรกรรมตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง” นายชนวนกล่าว.

(นสพ.มติชน ๑๙ ก.พ.๒๕๕๐)



ที่ ๔ หมู่ ๖ ต.คลองสะอาด อ.นันทมดำสรอง จ.มุกดาหาร  
เรียงตนงงาน นสพ. ข่าวโศก ที่นับถือ

ด้วงกระแตมีคุณธรรมต่างๆ ของโศก ได้ติดตามตาโศกมานานแล้ว มีแล้ว ได้รณรงค์ “ดอกนศ” “สารโศก” “ข่าวโศก” และหนังสือธรรมะจากสำนักโศกกลางเล่ม ทั้งซื้อและได้รับแจกจากตาโศก ดีมากๆ ที่มีเพื่อนร่วมคิดและให้กำลังใจตนเองไม่ในหลวง ในการดำเนินชีวิต ได้รณรงค์จากนสพ.ข่าวโศก มักรับแรก มกราคม ๒๕๕๐ ว่ามีหนังสือ “นักธรรม” “นักมก้าเปล่า” “เราติดอะไร” แจก กระแตธรรมจากท่านตรงนี้ด้วง พร้อมนี้กระแตส่งแกลตมมมมมมมมในด้วง ๒๐ ดวง

ความจริงหนังสือ “นักมก้าเปล่า” กระแตขอมาตั้งแต่ครั้งแล้วแต่ไม่ได้รับ เพราะช่วงนั้นมันช่วง ภูตผีตอด้ว นกนางนวลงานเหมือนนกที่มองโศกในแง่ลบ กระแตก็เห็นใจตา เพราะตาไม่รู้อะไรทั้งที่คอยทำใจนศโศก

กระแตขอในตาธรรมตาโศก ในอีกบทกวี ตัดว่าอีกสักวันหน้ากวดตาใจตาโศกดี



เจริญธรรม  
ตัน นามวงษ์

✧ จุดประกาย

(ต่อจากหน้า ๑๒)

ได้แก่ นายเจฟฟ์ เพาเวอร์ ชาวแคนาดา เดียน และนายเมนโน ซัลเวร์ ชาวดัชต์นายเพาเวอร์และนายซัลเวร์เสนอความคิดว่าควรจะทำระบบแลกเปลี่ยนภายในชุมชนมาใช้ สมาชิกในกลุ่มเห็นว่าระบบแลกเปลี่ยนนั้นน่าจะเป็นรูปแบบบัตร (คูปอง) เหมาะสมที่สุดเนื่องจากใช้ได้สะดวก เข้าใจง่ายเมื่อเปรียบเทียบกับระบบจดบันทึกคณะทำงานจึงมีมติร่วมกันว่า สื่อกกลางการแลกเปลี่ยนของชุมชนควรใช้ชื่อว่า “เบี้ย” ในภาษาอีสานคำว่า “เบี้ย” แปลว่า ต้นกล้าของต้นไม้ มีความหมายถึงการเจริญเติบโตงอกงามของชุมชนในอนาคต เช่นดั่งต้นกล้าที่จะเติบโตเป็นต้นไม้ใหญ่ต่อไป จากนั้นสมาชิกเริ่มทดลองใช้เบี้ยกุดชุมซึ่งกองทุนญี่ปุ่นสนับสนุนการจัดพิมพ์จำนวนหนึ่งหมื่นใบมูลค่า ๓๐,๐๐๐ เบี้ย ออกแบบรูปภาพที่จะพิมพ์ลงในเบี้ยเป็นภาพวาดแสดงถึงวิถีชีวิตชนบทรอบเนินมประเพณีของท้องถิ่นอีสาน และมีคำขวัญเตือนใจ เบี้ยกุดชุมมีอยู่ ๕ แบบด้วยกันคือเป็นชนิดใบละ ๑ เบี้ย ๕ เบี้ย ๑๐ เบี้ย ๒๐ เบี้ย และใบละ ๕๐ เบี้ย มีเลขลำดับและลายมือชื่อของบุคคลในชุมชน รวมทั้งข้อความว่า “เบี้ยนี้ใช้แลกเปลี่ยนสิ่งของในชุมชนเท่านั้น”

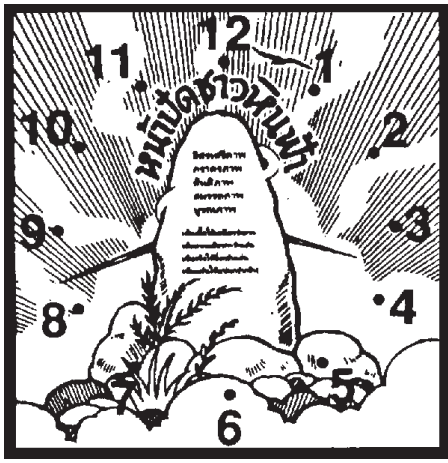
หลักเกณฑ์การใช้เบี้ยกุดชุม คือ (๑) ใช้ได้เฉพาะสมาชิกในชุมชน (๒) มูลค่าการแลกเปลี่ยนขึ้นอยู่กับราคากลางระหว่างผู้ซื้อและผู้ขาย (๓) ไม่สามารถแลกเปลี่ยนเป็นเงินบาทได้ และ (๔) ใช้แลกเปลี่ยนได้เฉพาะสินค้าที่เกี่ยวข้องกับเกษตรและบริการที่ผลิตได้ในชุมชนเท่านั้น ทั้งนี้ การใช้เบี้ยกุดชุมจะขึ้นอยู่กับการยอมรับระหว่างผู้ซื้อและผู้ขาย และทั้งสองฝ่ายสามารถต่อรองจำนวนของเบี้ยที่จะใช้ในการแลกเปลี่ยนเพื่อให้เกิดความพอใจได้

วันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๓ เบี้ยกุดชุมพิมพ์นำออกใช้ในหมู่สมาชิกราว ๓๐ คน แต่ใช้ได้เพียงสองสัปดาห์ คือในวันที่ ๑๓ เมษายน ๒๕๕๓ ปราชญ์รัฐบาล พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร สั่งระงับการใช้โดยอ้างเข้าข่ายละเมิดกฎหมาย ๒ มาตรา คือมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติเงินตรา พ.ศ.๒๕๐๑ ต่อมาในปี ๒๕๕๔ ธนาคารแห่งประเทศไทยให้เปลี่ยนชื่อ “ธนาคารเบี้ยกุดชุม” มาเป็น “กลุ่มพัฒนาชุมชนพึ่งตนเอง” และเปลี่ยนคำว่า “เบี้ย” มาเป็น “บุญ” แทน โดยใช้ตราประทับปิดคำว่าเบี้ยเรียกว่า

“บุญกุดชุม”.



(นสพ.มติชน ๒๐ ก.พ.๒๕๕๐)



เจริญธรรม สำนักดี พบกับ นสพ.ข่าว  
อโศก ฉบับที่ ๒๕๗(๓๑๕) ปักข์หลัง ๑๖-๒๕  
กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

สำหรับข่าวความเคลื่อนไหวในแวดวงชาว  
เรานำมาฝากกัน ดังนี้

**ชุมชนฝึกฝนเศรษฐกิจพอเพียง...**ก็ใกล้  
งานวันเกษตรแห่งชาติที่มหาวิทยาลัยอุบล  
ราชธานี (๒-๑๑ มี.ค. ๒๕๕๐) เข้าไปทุกที่  
แล้วนะชะ ทางสถาบันบุญนิยมจึงผนวกรวม  
พหุ.ของชาวเราเข้าไปด้วย เพื่อมิให้เป็น  
เพิ่มงานโดยไม่จำเป็น อีกทั้งชนพลกสิกรรม  
ไร้สารพิษหลายคนก็เสียสละไปปักข์หลักทำ  
กสิกรรมไร้สารพิษกันที่นั่น ชนิดทุ่มเทแบบ  
สุดจิตสุดใจ พ่อท่านจึงตั้งชื่อให้เป็นชุมชน  
ใหม่ของชาวอโศกโดยปริยายอีกชุมชนหนึ่ง  
คือ **ชุมชนฝึกฝนเศรษฐกิจพอเพียง** แต่คน  
ข้างนอกหลายคนเขามองว่า เราน่าจะเป็นชุมชน  
ต้นแบบเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งพ่อท่านก็ได้สอน  
ชาวเราว่า แม้เขาจะยกย่องเช่นนั้น แต่คนที่  
ไม่ชื่นชมยกย่องเราก็คงมีเป็นธรรมดา ฉะนั้น  
เขาอาจรู้สึกหมั่นไส้อะไรทำนองนี้ เมื่อเรามา  
ปฏิบัติธรรมก็ฝึกเจียมตนไว้ดีกว่า ซึ่งก็จะ  
ช่วยให้ชนพลกสิกรรมไร้สารพิษทั้งหลายได้มี  
สติลดตัวลดตนไปด้วยเผื่อจะมีเกิดขึ้น ขณะ  
ที่จังหวัดกำลังเขียนอยู่นี้ ชาวเราก็อยู่ใน  
พื้นที่ชุมชนฝึกฝนฯ นักร้อยชีวิตและจะทยอย  
เพิ่มขึ้นอีกเรื่อยๆ จนถึงวันงาน เพื่อช่วยงาน  
เกษตรแห่งชาติให้คนได้พิสูจน์ทฤษฎีพอเพียง  
ว่าเป็นได้จริง มีความสุขสบายกว่าการเกษตร  
แบบทุนนิยม...จังหวัดได้ข่าว จากกรรมการผู้  
จัดงานว่าจะมี นร.-นศ. มาดูงานทุกวันๆ  
ละหลายพันคน แต่แม้จะมากไม่ถึงก็ไม่เป็นไร  
เราก็เตรียมพร้อมไว้ก่อน...ช่วงนี้พืชผักที่ปลูก  
ของชุมชนต่างๆ ก็ขึ้นกันดูดีดูงาม จะมีอีก  
ส่วนที่คงเสียดาย คือ สวนลาว เพราะเน้น  
รักษาสภาพเดิม และปลูกเสริมพวกสมุนไพร  
และพืชสวนครัว ชาวภูพาน ที่ดูแลสวนนี้  
ก็กำลังจะไปตบแต่งให้ดูดีดูงามขึ้นบ้าง เพื่อ  
ให้เข้ากับสังคมเขานิดหน่อย ทำนองพำนักนาง  
บ้านนาไปอาบน้ำอาบท่า ชดสีสังวีวรรณปะแป้ง  
แต่งตัวให้ดูภูมิฐาน แต่ก็ยังนุ่งผ้าถุงอยู่นะชะ  
แต่ผ้าถุงอาจจะมีลายเพิ่มขึ้นเป็นดินเงินดินทอง  
หรือลายกนก ลายดอก ก็ต้องคอยดูกันต่อไป  
จะเป็นแบบใด... **อากงเด่น** ฝ่ายศิลปะของชาว  
ภูพาน หยุดอาชีพซ่อมนาฟักข้าวคราวมาช่วย  
งานเกษตรแห่งชาติที่ ม.อุบลฯ ในสวนลาว  
และส่วนกลางโดยเฉพาะ **คุณสร้อย**ที่ปลูก  
พืชผักสวนครัวจนเขียวพริบที่บ้านแม่ใบหญ้า  
ก็เดินทางมาช่วยด้วยอีกคน... **อาปางป่า** ก็ฝาก  
บอกจังหวัดมาจะจัดแข่งกีฬาอาริยะระดับมินิ  
คือ น้องๆ งานกีฬาอาริยะที่ภูพาน มีกีฬาฟัน

กับแข่งขันดำข้าว ไคร่อยากรู้ว่าจะระดับมินิเป็น  
เช่นใด ก็ไปดูกันเองนะชะ และฝากเชิญชวน  
พวกเรามาร่วมสมัครแข่งขันได้ งานนี้มี  
รางวัลนะ... ที่สวนวังสีเมฆ ก็ดูเข้าทำ!...มี  
การรดน้ำแบบจำลองคลองชลประทาน รด  
น้ำจุดเดียว น้ำก็ไหลไปจุดต่างๆ ที่มีพืชผัก  
ปลูกอยู่ หลายคนเห็นก็ชื่นชม ตอนแรก**อากม**  
ก็เกรงจะไม่ทันการ แต่ตอนนี้คงสบายใจขึ้น  
เพราะชาววังน้ำเขียวเอามีอาชีพมาทำให้ นำ  
โดย **พี่ตี๋ พี่ปู้ ๒ ศรีพี่น้อง** มาช่วยอากม  
ซึ่งมีงานดูแลรับผิดชอบหลายด้าน จึงหรีด  
ก็ขออนุโมทนา และขออภัยที่ยังไม่ได้พูดถึง  
ชุมชนอื่น ถ้ามีโอกาสจึงหรีดจะเขียนเล่ามาให้  
ฟังอีกนะชะ...จืดๆๆ❖

... **คว้นหลงจากงานฉลองหนาว**  
**อาอ้อย(คนจีนนิตย)** บอกกับจังหวัดว่า  
เป็นแม่ครัวที่นี้จะติดภพหรือตั้งภพไว้มานๆ  
ไม่ได้ เพราะอาหารก็แล้วแต่ว่า จะมีพืชผัก  
ป่าอะไรที่ฝ่ายเก็บพืชผักป่าจะเก็บมาให้ ยิ่งใน  
ช่วงงานฉลองหนาวก็ยิ่งต้องฝึกสลายภาพ  
จะท่วงก็แต่อาบึงบุญ เกรงจะทำใจไม่ได้  
จึงหรีดคิดว่า อาบึงบุญของสลายภาพได้ดี  
เพราะสอบผ่านแล้วในเรื่องนี้ จึงใหม่ชะ  
จังหวัดก็ได้ยินสมณะให้แ่งคิดว่า ถ้าเราตั้งภพ  
ทำในสิ่งที่เรามีอยู่ ก็จะไม่มีปัญหา แต่ที่เกิด  
ปัญหาในทุกวันนี้ก็เพราะไปตั้งภพทำในสิ่ง  
ที่เราไม่มี มันก็เลยมีปัญหา จึงใหม่ชะ  
ท่านแม่ครัวทั้งหลายจึงต้องไปตลาด ต้องมี  
เงินไปซื้อหาในสิ่งที่เราต้องการ ถ้าเราไม่มีเงิน  
หรืออยู่ไกลตลาด ก็มีปัญหานั้น มีน้ำที่ภูพาน  
นี้เขาจึงมีกฎระเบียบโรงครัวว่า ใครเป็น  
แม่ครัวต้องผ่านการอบรมธรรมจากท่าน  
อาจารย์หรือสมณะที่ภูพานเสียก่อน เพื่อจะ  
ได้เข้าใจ เข้าถึง และพัฒนา..สาธุ จืดๆๆ❖

...**คุณศศิธร**(หนึ่งในสมัชชา ๓ ครอบครั  
วแรกที่ปักข์หลักอยู่ที่สวนชายดอย)บอกความ  
รู้สึก ว่า “ทราบข่าวว่าพ่อท่านและคณะจะไป  
แวะเยี่ยมจึงตั้งใจอย่างเต็มที่ในการเสาะหาให้  
สวนและถนนอยู่ในสภาพที่พออยู่ได้บ้าง รู้สึก  
ภูมิใจมากที่พระโพธิสัตว์มาเหยียบแผ่นดินให้  
จึงเกิดความคิดว่า เมื่อพ่อท่านมาถึงนี่คงจะ  
ต้องมีอะไรดีๆเกิดขึ้นแน่นอน ดีใจมาก  
คิดว่าต่อไปจะได้เกิดเป็นชุมชนแนวๆ มุ่งหวัง  
ว่าคงเป็นชุมชนที่สมบูรณ์ครบพร้อมทั้ง บ้าน  
วัด โรงเรียน โดยเฉพาะโรงเรียนซึ่งจะได้  
แยกกันชัดเจนว่า ที่ดอยแพงค่าหรือภูพานฟ้า  
น้ำเป็นโรงเรียนสมณะนวกะ ส่วนที่สวนชาย  
ดอยก็เป็นโรงเรียนสัมมาสิกขา และเป็นชุมชน  
ที่สามารถเลี้ยงตัวเองได้ แล้วคณะทั้งหมดก็  
เดินทางถึงดอยแพงค่าประมาณเวลา บ่าย ๓  
โมงกว่าๆพอไปถึงก็ต้องพูดเป็นเสียงเดียวกันว่า  
ไม่ค่อยหนาวเท่าไรเลย แต่หลายๆคนก็ต้อง  
บอกตัวเองว่ารีบๆอาบน้ำก่อนที่พระอาทิตย์  
จะโรยแสงมากกว่านี้ซึ่งอากาศจะเย็นลงอย่าง  
รวดเร็วแล้วจะอาบไม่ไหวเพราะน้ำที่ไหลออก  
มาจากก๊อกน้ำก็ไม่ต่างอะไรกับน้ำที่แช่อยู่ใน  
ตู้เย็น แต่สำหรับคนที่เดินทางไกลมาจาก  
กรุงเทพฯ บางคนก็อาจจะอยากได้อาบน้ำ  
เย็นแบบธรรมชาติจริงๆ ลึกครั้งหนึ่งเพื่อ  
กระตุ้นประสาทให้ตื่นตัวผ่อนคลายความ  
เมื่อยล้าจากการเดินทางไกลหลายชั่วโมง  
ภาคค่ำ เวลา ๑๘.๐๐ น.ห้องฟ้ามีดี

เกือบสนิทหมดถ้าไม่มีพระจันทร์ครึ่งดวงริบ  
ทำหน้าที่ส่องแสงนวลประกายบ่งบอกถึง  
ความหนาวเย็นยิ่งขึ้นไปอีก พอได้เวลาท่าน  
**อาจารย์ ๒ สมณะร่มเมือง ยุทธโร** แสดง  
ธรรมในรูปแบบที่ท่านทำเป็นประจำที่โรงเรียน  
สมณะนวกะ ท่านบอกอย่างชัดเจนว่า ที่นี่  
คือโรงเรียน โรงเรียนก็คือสถานที่ที่จะถ่ายทอด  
วิชาความรู้ต่างๆ ให้กับนักเรียนเพื่อจะนำ  
ไปใช้ในการดำรงชีวิต ฉะนั้นกิจกรรมต่างๆที่  
เกิดขึ้นจึงเป็นเช่นนักเรียนเขาเรียน ไม่ใช่ที่  
สำหรับนักอาชีพเรียนจบแล้วเขาประกอบ  
เป็นอาชีพ ตลอดรายการก็เป็นลักษณะตอบ  
คำถาม ช่วงท้ายรายการท่านอาจารย์ ได้ตั้ง  
คำถามให้สมณะนวกะได้ขึ้นมาตอบคำถาม  
ของท่านเองว่า การเป็นนักเรียนที่โรงเรียน  
แห่งนี้มีสิ่งใดที่ได้พบปฏิบัติ และรู้สึกอย่างไร  
เพื่อเป็นการชดหรือตกแต่งให้อาจารย์งาม  
ยิ่งขึ้น ซึ่งนักเรียนก็พูดอย่างเต็มที่แน่นอน  
นม และเคารพศรัทธาอย่างจริงใจ ได้สัมผัส  
ถึงวิญญาณแห่งความเป็นครูและความเป็น  
ศิษย์อย่างแท้จริง

ก่อนจบท่านอาจารย์ย้ำว่า ตามปกติของ  
กิจวัตรของโรงเรียนแห่งนี้จะมีอยู่(ภาคทำ  
วัตรเช้าตีสามครั้งที่ศาลาเสียงธรรม แต่ใน  
ช่วงงานปอยนี้ก็ทำตามความสมัครใจของแต่ละคน  
ว่า ท่านใดใครจะร่วมทำวัตรเช้าก็เชิญ แต่ถ้า  
ท่านใดจะพักผ่อนก็ตามสบาย)

...**ฟังธรรม ๒ ธรรมมาส** ระหว่าง**ท่าน**  
**เดินดิน ดิกขวิโรและท่านบินบน ถิรจิตโต** ทั้ง  
สองท่านได้พูดถึง ความตั้งใจและจริยวัตรต่างๆ  
ของพ่อท่านที่ผ่านๆ มาในการที่จะสืบทอด  
ศาสนาและการดูแลสุขภาพของท่านเองอย่าง  
จริงจังต่อเนื่องโดยใช้ข้อปฏิบัติ เช่น พ่อท่าน  
ฝึกพลังใจโตมามากอย่างการตื่นตีระฆังใน  
ทุกชั่วโมง ทำมาอย่างต่อเนื่องมาเป็นปีและ  
หยุดทำเมื่ออายุจะ ๖๐ ปี เพราะ หมอขอรับรอง  
ตั้งหลายปีมาแล้วให้หยุดเพื่อจะได้พักผ่อน  
มากขึ้นมากขึ้น หมอยังขอให้พ่อท่านพักใน  
ช่วงเวลากลางวันบ้างอย่างน้อยวันละ ๑-๒  
ชั่วโมง พ่อท่านก็ตบรองว่า จะพักให้เมื่ออายุ  
๖๐ ปีแล้วจึงได้ออกกฎให้ผู้สูงอายุ ๖๐ ปี  
ขึ้นไปของชาวอโศกได้พักผ่อนในช่วงเวลา  
กลางวันได้ แต่ถึงกระนั้นปัจจุบันพ่อท่าน  
แม้ ๗๒ ปีแล้วก็ยังทำงานอย่างคนพวกเรา  
ซึ่งอายุยังไม่ใช่น ๗๒ ท่านไม่ค่อยจะได้พัก  
ในเวลากลางวันสักเท่าใดเลย ท่านมีเจโต  
ที่โตจริงๆ อย่างพวกเราๆ มีเจโตที่ควร  
เรียกว่า เจเล็ก หรือ เจฝุนมากกว่า ...พ่อท่าน  
ให้ข้อคิดที่เป็นสังขจรธรรมข้อหนึ่งว่า ไม่ว่าจะ  
ป่วยเป็นโรคไหน เป็นอะไร มีวิธีการรักษาโดยวิธี  
เดียว คือ ๗ อ. (หรือเดี๋ยวนี้เพิ่มเป็น ๘ อ.)  
และพ่อท่านก็ทำเป็นตัวอย่างมาตลอดอยู่แล้ว  
แสดงธรรมจบลงในเวลา ๒๐.๐๐ น.แล้ว  
ท่านก็เชิญชวนผู้ที่สนใจรายการเมืองไทยราย  
สัปดาห์ของคุณสนธิ ลิ้มทองกุล (วันนี้เป็น  
วันศุกร์) ต้องเดินทางฝ่าความมืดไปดู  
ทีวีที่ศาลาเสียงธรรม และรายการนี้ก็จะเห็นได้  
ชัดว่า พวกเราชาวอโศกก็เป็นแฟนพันธุ์แท้  
อยู่ไม่ใช่น้อย เพราะวันนั้นพวกเราไปดูกัน  
เกือบร้อยคนทีเดียว...จังหวัดเองก็ตามไปดูจึง  
ได้เห็นพ่อท่านก็นั่งดูด้วยจนจบรายการ...

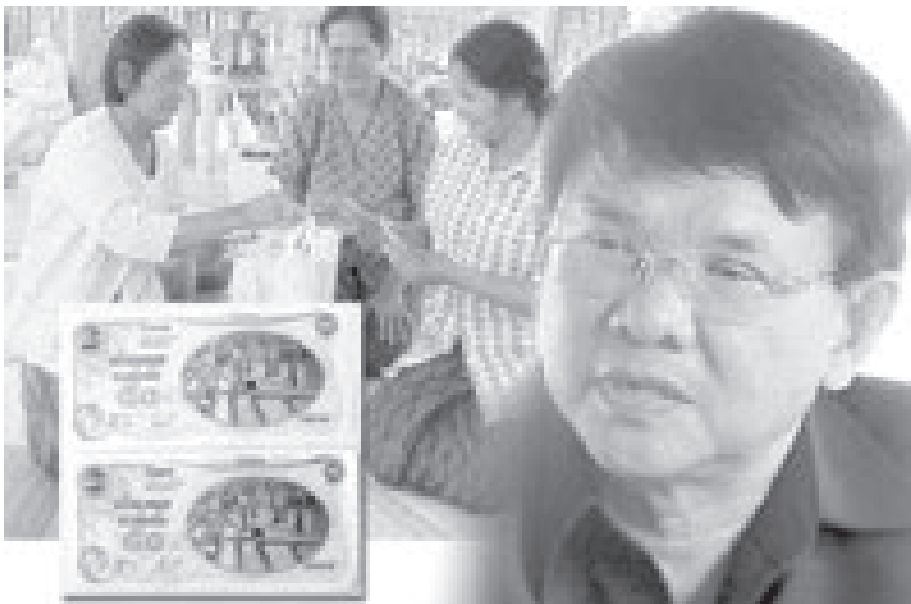
**พ่อท่านเน้นย้ำใช้ข้อปฏิบัติต่ออายุ ๑๕๑ ปี**  
พ่อท่านก็ยังเน้นย้ำในส่วนของการปฏิบัติตัว  
เองเพื่อใช้ข้อปฏิบัติในการที่จะมีอายุต่อไปให้ได้  
ถึง ๑๕๑ ปี ท่านได้ยกตัวอย่างของผู้มีอายุ  
ยืนถึง ๑๖๐ ปีเป็นหลวงจีนชื่อ **อุทวินชิง** ซึ่ง  
มีหลักฐานอยู่ เกิดเมื่อ ค.ศ.๑๘๓๘ และ  
มรณภาพในท่านั่งเมื่อ ค.ศ.๑๙๙๘ ซึ่งถ้าจะ  
ไปดูก็เชิญที่พิพิธภัณฑ์ที่ประเทศจีนโดยเสีย  
ค่าเข้าชม ๒๐ หยวน แล้วพ่อท่านก็พูดอธิบาย  
ถึง ๗ อ. แล้วก็เพิ่ม อ.ที่ ๘ ขึ้นมาคือ อาชีพ  
มีบางคนถามว่า อาชีพส่งเสริมอายุยืนได้อย่างไร  
พ่อท่านก็ตอบโดยตั้งคำถามว่า ถ้ามีอาชีพเป็น  
โจรคุณคิดว่าอายุยืนหรือไม่?... พ่อท่านได้  
อธิบายและยกตัวอย่างอาชีพที่เป็นบุญกุศล  
ตามลำดับ บทสรุปก็คือพ่อท่านก็อยากให้คน  
ที่ยังไม่เข้ามาอยู่วัดได้เข้ามาอยู่เพื่อมาช่วยกัน  
สร้างสร้างงานศาสนาอย่างเต็มกำลัง นั้น  
แหละคือเราทำได้ อ.ที่ ๘ ได้สมบุญ ถูกต้อง  
ตามหลักของมรรคองค์ ๘...จืดๆๆ❖

**อิมบุญทั้งผู้ให้และผู้รับ**...หลังจากเสร็จสิ้น  
งานฉลองหนาวที่ภูพานน้ำเมื่อต้นปีที่ผ่านมา  
ก่อนเดินทางกลับพ่อท่านเมตตาเทศน์ก่อน  
ฉันโปรดญาติโยมที่ไม่มีโอกาสไปร่วมงานบน  
ดอย เลยอิมบุญอิมกายกันถ้วนหน้า และใน  
ระหว่างกำลังรับประทานอาหารกันนั้น มีลูก  
ค้าคนหนึ่งเข้ามาขอซื้อแผ่นอิมพี ๓ ชุดศิริ  
มานนทสูตร ซึ่งขายในราคา ๑๒๕ บาท  
จ่ายเงินมา ๑๓๐ บาท แต่ทางเราไม่มีเงินทอน  
(๕ บาท) ให้ลูกค้า จึงหรีดเกาะอยู่ริมโต๊ะจ่ายเงิน  
ก็เสียหูฟังว่าจะเป็นอย่างไรต่อไป แล้วผู้ขาย  
จึงตกลงใจจ่ายเงินให้ลูกค้า ๑๐ บาท  
แต่ทางลูกค้าก็หายอมไม่ พร้อมเอ่ยขึ้นว่า  
“ขอร่วมบุญ ๕ บาทก็แล้วกัน” แหม!  
แต่คนต่างมีบุญนิยมอยู่ในใจแบบนี้ ก็นำ  
อนุโมทนา สาธุด้วยจริงๆ ชะ...จืดๆๆ❖

**ร้านมังสวิรัต...ยินดี** และขออนุโมทนากับ  
**คุณไพศาลและคุณนภสร นาควัญญู** ด้วยนะ  
ชะ กับการตัดสินใจเปิด **“ร้านอาหารบ้านเคียว  
-มังสวิรัต”** ซึ่งตั้งอยู่ที่ ๓๓๒/๑๑ ม.๔ ต.วัง  
ตะกอก ถ.เพชรเกษม ตลาดผลไม้วอยชัย ๓  
ข้างโรงแรมวอยชัยแกรนด์ อ.หลังสวน จ.ชุมพร  
โทร.๐๗๗-๕๕๕๐๕๒๐.๐๘๔-๑๘๓๐๑๘๙ ก็ขอ  
ให้มีความสุขกับสัมมาอาชีพที่จะได้สะสมบุญกับ  
บุญญาวิฑูรย์ หมายเลข ๑ อย่างเต็มเปี่ยมนะชะ  
ส่วนญาติธรรมท่านใดผ่านไปผ่านมาแถวหลัง  
สวน ก็ขอเชิญไปอุดหนุนได้ชะ...จืดๆๆ❖

**มรณัสสติ**  
**นายบุญเลิศ ชาวสวน** อายุ ๖๖ ปี เสีย  
ชีวิตด้วยโรคหัวใจล้มเหลว เมื่อวันศุกร์ที่ ๒๓  
ก.พ. ๒๕๕๐ ฌาปนกิจวันอาทิตย์ที่ ๒๕ ก.พ.  
๒๕๕๐ ที่ชุมชนเมฆาอโศก

**คติธรรม-คำสอนประจำฉบับ**  
❖ **“ความดี” ที่เปี่ยมธรรมนั้น**  
**มันไม่ใช่ “ความได้เปรียบ” หาก**  
**มันคือ “ความเสียเปรียบ” ต่างหาก**  
**แต่เขาพูดเสียใหม่ว่า “ความเสียสละ” โดย**  
**เจ้าตัวตั้งใจ “เสียเปรียบ” จริตฯ ด้วย ทัตฯ**  
**ที่ผู้รับสามารถ “เอาเปรียบ” เขาได้อยู่แท้ๆ**  
(จากหนังสือโศกธรรม สมณะโพธิรักษ์ หน้า ๔๐)



# "ยโสธร" เบียดรอยยิ้ม

## เมื่อ "กฤษฎีกา" ไฟเขียว ๕ หมู่บ้านใช้ "เบี้ยกุดชุม"

### จุดประกาย "เบี้ยกุดชุม" แนวคิด "พึ่งพาตนเอง"

ชาวมุขชน อ.กุดชุม และ อ.ทรายมูล จ.ยโสธร ประกอบด้วย ๕ หมู่บ้าน ได้แก่ บ้านโสกชุมพูน บ้านสันติสุข บ้านหนองผือน้อย ต.นาโสี บ้านกุดหิน ต.ท่าแมด อ.กุดชุม และหมู่บ้านโคกกลาง ต.ไผ่ อ.ทรายมูล รวมตัวกันทำกิจกรรมร่วมกันแบบพึ่งพาพัฒนาตนเองมานานกว่า ๒๐ ปี แล้วจุดเริ่มต้นมาจากบ้านโสกชุมพูนเป็นพื้นที่ทุรกันดาร ถนนไม่มี มีเพียงทางเกวียนการเข้าออกเป็นอย่าลำบากร้านค้าที่ขายสินค้าใช้ในชีวิตรประจำวันมีอยู่เพียงร้านเดียวซึ่งผูกขาดราคาทำให้ชาวบ้านรู้สึกถูกเอารัดเอาเปรียบ จึงเกิดความคิดว่าน่าจะรวมตัวทำร้านค้าขึ้นมาเอง โดยในปี ๒๕๒๓ ก่อตั้งร้านค้ากองทุนพัฒนาหมู่บ้านโสกชุมพูน ต.นาโสี ได้รับการสนับสนุนจากพระครูสุภาจารวัฒน์ (หลวงพ่อสีหาสุภาจาโร) เจ้าอาวาสวัดบ้านท่าลาด มีการระดมหุ้นสมาชิก ๕๗ คน ได้เงิน

๓,๘๐๐ บาท และใช้จักรยานปั่นไปซื้อสินค้าในตัวเมืองกลับมาขายสมาชิกในราคาต้นทุนกิจการกองทุนเติบโตอย่างรวดเร็ว สมาชิกเพิ่มมากขึ้นและมีแนวคิดใหม่เข้ามา จึงเกิดกิจกรรมใหม่ๆ เพื่อชาวมุขชน อาทิ ชมรมหมอยาพื้นบ้านและผู้สนใจสมุนไพร ศูนย์สุขภาพและพัฒนาวัตถุดีบสมุนไพรร การทำเกษตรแบบผสมผสานการปลูกข้าวปลอดสารเคมี โรงสีรักษ์ธรรมชาติ ร้านค้าชุมชน การผลิตน้ำเต้าหู้แชมพุดสมุนไพรร น้ำยาล้างจาน สำหรับเบี้ยกุดชุมนั้นเกิดขึ้นเมื่อต้นปี ๒๕๕๒ ภายหลังมีการตั้งกลุ่มเฮียตู่เฮียตู่กิน (ท่ามาหากิน) โดยสมาชิกของบ้านสันติสุข ๑๖ คน ร่วมกันลงขันเงินกองทุนคนละ ๑,๐๐๐ บาท เพื่อให้สมาชิกกู้ใช้เป็นทุนหมุนเวียนในกลุ่มได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการแก้ปัญหาเศรษฐกิจชุมชนกับ ๒ ասահ์ครชาวต่างประเทศ (อ่านต่อหน้า ๑๐)

ชายโสธร โดยเฉพาะชุมชน ๕ หมู่บ้าน บ้านท่าลาด บ้านโสกชุมพูน บ้านสันติสุข บ้านกุดหิน อ.กุดชุม และบ้านโคกกลาง อ.ทรายมูล ต่างยิ้มแย้มเมื่อรับทราบข่าวว่าคณะกรรมการกฤษฎีกา พิจารณาข้อหรือของกระทรวงการคลัง กรณีการนำ "เบี้ยกุดชุม" ใช้ในหมู่สมาชิก ๕ หมู่บ้านแล้วเห็นว่า เบี้ยกุดชุมนำไปใช้ได้หากได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

ในบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาของนายคุณพรทิพย์ จาละเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา "เรื่องการใช้เบี้ยกุดชุมแทนเงินตรา"

เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ให้ข้อสังเกตเพิ่มเติมว่า "การกำหนดขอบเขตหรือเงื่อนไขในการอนุญาตให้ใช้เบี้ยกุดชุมนอกจากจะต้องดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของมาตรา ๙ พระราชบัญญัติเงินตรา พ.ศ.๒๕๑๑ ที่ประสงค์ให้มีระบบเงินตราของประเทศเป็นระบบหลักเพียงระบบเดียว คือเงินบาทแล้ว ยังควรคำนึงถึงการคุ้มครองประโยชน์ของสมาชิกที่ใช้เบี้ยกุดชุมในกรณีที่มีการเลิกใช้เบี้ยกุดชุมด้วย เนื่องจากเบี้ยกุดชุมเกิดจากความเชื่อมั่นระหว่างสมาชิกชุมชน ๕ หมู่บ้านใน จ.ยโสธร ที่ยอมรับเบี้ยกุดชุมในการแลกเปลี่ยนสินค้าหรือบริการ หากเมื่อใดที่ความเชื่อมั่นดังกล่าวสิ้นสุดลงย่อมจะส่งผลกระทบต่อสมาชิกที่ครอบครองเบี้ยกุดชุม

ซึ่งไม่อาจจะใช้เบี้ยในการแลกเปลี่ยนสินค้าหรือบริการอันก่อให้เกิดความสูญเสียทางเศรษฐกิจแก่บุคคลดังกล่าว"

ที่หมู่บ้านสันติสุข อ.สันติสุข จ.ยโสธร นางปราณี ศรีมันตะ ประธานกลุ่มพัฒนาชุมชนเพื่อการพึ่งตนเอง "บุญกุดชุม" กล่าวว่า "รู้สึกดีใจที่คณะกรรมการกฤษฎีกาให้ความเห็น ตรงกับหลักการที่ทางกลุ่มมีมาตั้งแต่แรกเริ่มอยู่แล้ว" นางปราณีกล่าวอีกว่า "ปัจจุบันการจัดการบริหารจัดการเบี้ย "บุญกุดชุม" มีอยู่จำนวน ๘ คน ส่วนใหญ่อยู่คณะทำงานเป็นแม่บ้าน ส่วนผู้ชายเป็นที่ปรึกษาการทำงานแบ่งออกเป็น ๓ กลุ่มคือ ๑.ฝ่ายการเงินและบัญชี ๒.ฝ่ายส่งเสริม ๓.ฝ่ายประเมินผลและตรวจสอบ การใช้เบี้ย ๑.สมาชิกสามารถเบิกเบี้ยไปใช้ได้ไม่เกิน ๑๐๐ เบี้ย ๒.สมาชิกหรือผู้ใดก็ตามที่ใช้เบี้ย จะนำเบี้ยไปแลกกับเงินบาทไม่ได้ ๓.การเบิกหรือฝากเบี้ยไม่มีดอกเบี้ย ๔.การแลกเปลี่ยนสินค้าหรือบริการของสมาชิกสามารถทำได้ ๓ กรณีคือ ๑.ใช้เบี้ยเพียงอย่างเดียว ๒.ใช้เบี้ยคู่กับเงินบาท ๓.ใช้เงินบาทเพียงอย่างเดียว"

"เรามีกิจกรรมส่งเสริมการแลกเปลี่ยนคือมีตลาดนัดชุมชนทุกวันเสาร์หมุนเวียนกันไปให้ครบทั้ง ๕ หมู่บ้าน มีการฝึกอบรมส่งเสริมอาชีพแก่สมาชิกในชุมชนให้สอดคล้องกับทรัพยากรในท้องถิ่น (อ่านต่อหน้า ๑๐)"

หนึ่งน้อย ทยอยเต็ม ◉ เต็มด้วยแก่น แน่นเป็นหนึ่ง

# ข่าวโศก

ฉบับที่ ๒๕๗(๓๑๕) ปักซ์หัดถึง กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

## ไบโอไทยค้ำชูบุญจกสิทธิบัตรจุลินทรีย์

### ❖ กระทบปุ๋ยชีวภาพ-เศรษฐกิจพอเพียง

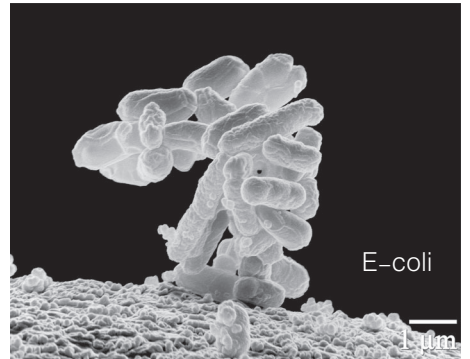
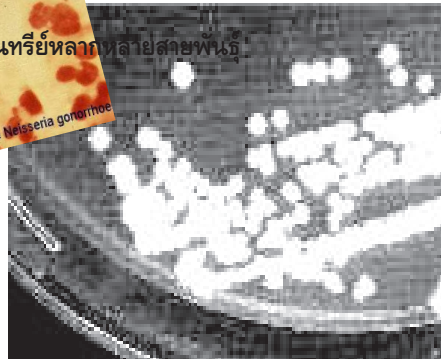
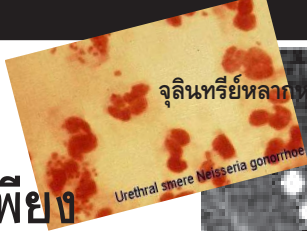
ไบโอไทย รัฐบาลแก้ไขเอพีที่เอไทย-ญี่ปุ่น ด้านต่างชาติจดสิทธิบัตรจุลินทรีย์ที่ได้จากประเทศไทย หวั่นข้าวรอยกวาวเครือซึ่งกระทบเกษตรกร-คนไทย ทำปุ๋ย-น้ำหมักชีวภาพ กว่า ๒ ล้านครอบครัว

วันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ นายวิฑูรย์ เลี่ยนจำรูญ ผู้อำนวยการมูลนิธิชีววิถี (ไบโอไทย) และนายชนวน รัตนวราหะ อธิบดีรองอธิบดีกรมวิชาการเกษตร แถลงข่าว ขอให้รัฐบาลแก้ไขสัญญาเอพีที่เอไทย-ญี่ปุ่นเพื่อ

ป้องกันมิให้ต่างชาติจดสิทธิบัตรจุลินทรีย์ที่ได้จากประเทศไทย โดยคณะรัฐมนตรี (ครม.) มีวาระที่จะพิจารณาตัดสินในเรื่องนี้ในวันอังคารที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ว่า จะลงนามโดยไม่แก้ไขร่างความตกลง หรือแก้ไขบางส่วนอย่างไร

หลายฝ่ายเรียกร้อง โดยเฉพาะในประเด็นเกี่ยวกับสิทธิบัตรจุลินทรีย์

นายวิฑูรย์กล่าวว่า "จุลินทรีย์ซึ่งเป็นสิ่งมีชีวิตขนาดเล็กและมองด้วยตาเปล่าไม่เห็น แต่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจในทุกระดับ



ไม่ว่าจะเป็นอุตสาหกรรมอาหารหมักดอง ซีอิ๊ว ไวน์ การปรับปรุงบำรุงดิน การควบคุมศัตรูพืช รวมทั้งการพัฒนาอายุปฏิชีวนะต่างๆ ล้วนแล้วแต่ได้มาจากจุลินทรีย์ ทั้งสิ้น การใช้ประโยชน์จากจุลินทรีย์ของประเทศไทยเป็นการใช้ประโยชน์ขั้นต้นไม่ใช่แบบ

อุตสาหกรรม แต่ก็เป็นเรื่องที่มีศักยภาพมากสำหรับประเทศ ดังนั้น การทำเอพีที่เอโดยอนุญาตให้ญี่ปุ่นจดสิทธิบัตรที่เกี่ยวข้องกับจุลชีพได้ จะทำให้นักวิจัยของญี่ปุ่นเข้ามายึดครองทรัพยากรจุลินทรีย์ในประเทศไทย ซึ่งขณะนี้ก็มีความร่วมมือ (อ่านต่อหน้า ๑๐)